

פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 7
התקיימה ביום שני, 2.9.24, 18:00

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גב' לימור שחק, חברת המליאה
מר רן מנו, חבר המליאה
גב' דנה מורי, חברת המליאה
מר ישראל מאיה, חבר המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
גב' נירה אטיאס, חברת מליאה
גב' קרן מורה רינות, חברת מליאה

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד עופר רזניק, היועץ המשפטי
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר עודד שגב, מבקר המועצה
מר יצחק משה

פתיחת ישיבת מליאה מס' 7

הישיבה מוקלטת ומצולמת

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

סדר יום:

1. עדכוני ראש המועצה.
2. מכרזי כוח אדם סטטוטוריים – מנהל מחלקת חינוך וגזבר.
3. ועדת תמיכות – אישור תוצאות ופרוטוקול.
4. תב"ר כבישים ומדרכות – אישור.
5. הצטרפות לבנקאות באינטרנט – חטיבת הביניים לבונה.
6. הצטרפות לאיגוד רשויות שומרון – אישור.
7. מנויי בריכה לשנת 2024 – דו"ח מצב.

מר ניסים אלקובי : ערב טוב. אנחנו ישיבת מליאה מן המניין מס' 7. ברוכים הבאים. תכף גם קרן תצטרף אלינו.

גב' קרן מ. רינות : אני פה, אני פה.

מר ניסים אלקובי : בסדר. ואנחנו מתחילים. קדימה, רבותי. בבקשה, שרון.

1. עדכוני ראש המועצה.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, קודם כן, רן, סליחה ותודה שהגעת לפה. אני חושב שהישיבות האלה חשובות. מפה אני אנסה לעשות את זה כמה שיותר קצר, לפחות ברמה של ההצבעות. ומשם אנחנו נצלול. אני אתחיל קצת עם עדכונים, גם של התקופה. זה טיפה, טיפה יותר ארוך מהרגיל. טוב, קודם כל המצב הביטחוני. אני רוצה להתייחס גם למצב הארצי וגם למצב המקומי.

אנחנו נמצאים בנקודת זמן שיו"ש הופכת להיות להערכתי כמעט הזירה המרכזית כחלק מהתהליכים, כחלק ממה שקורה פה. אנחנו רואים בשבועות האחרונים את רכבי התופת וחומרי הנפץ הלא מבוקרים. סליחה, לפני הכל, אני רוצה לשחרר את איציק. איציק, מנהל מחלקת שפ"ע החדש. אני חייב להגיד כמה מילים. איציק נמצא פה שבועיים.

מר יצחק משה : חודש. ב-1.8.

מר שרון אלפסי : איציק נמצא פה כבר חודש, הזמן עובר מהר כשנהנים. איציק נמצא פה חודש. לקח את המחלקה בנקודת זמן מאוד, מאוד קריטית מבחינתנו. הוא עושה שם עבודה נהדרת ברמה של לתכלל את המחלקה, לרכז אותה, חלוקת תפקידים והכל. ואנחנו רואים גם את רמת הניקיון, גינון יש לנו עוד הרבה מה לעשות, אבל זה כבר לא תלוי בזה. לאט, לאט אנחנו גם שם ניתן את מענה. איציק, תציג את עצמך קצת ונשחרר אותך.

מר רן מנו : את מי הוא החליף? סליחה.

מר שרון אלפסי : לא החליף.

מר רן מנו : לא היה?

מר ניסים אלקובי : לא החליף. לא היה.

מר יצחק משה : אז אני יצחק משה, אבא ל-2 ילדים, עבדתי 33-

מר רן מנו : תימני.

מר יצחק משה : תימני. 33 שנה הייתי סגן מנהל אגף של עיריית פתח תקווה

במחלקת שפ"ע, תחתיי עבדו כ-300 עובדים. ניהלתי את כל מערך פינוי האשפה, טיאוט, כל-

דוברת : אז באת לפה לנוח.

מר יצחק משה : אני בפנסיה. באתי לפה לשפר את המקום, לתת מעצמי,

ולקדם את המקום הזה, כמו שאומרים. תודה.

גב' לימור שחק : אתה גר בפתח תקווה?

מר יצחק משה : אני גר ביהוד.

גב' לימור שחק : ביהוד.

מר יצחק משה : כן.

מר שרון אלפסי : איציק, תודה רבה. איציק אתמול, הבן שלו לקראת חתונה,

אירס אותו, אז נאחל לו הרבה מזל טוב מפה, ושיהיה בשעה טובה.

מר יצחק משה : תודה.

מר שרון אלפסי : טוב, אז המצב הביטחוני, כמו שאמרתי באיו"ש, אני להערכתך

אנחנו לקראת זירה, מגדירים אותנו כזירה שביעית. אנחנו לאט, לאט נלך ולהתפתח אם לא נדע לבלום את זה. יו"ש הופכת להיות איזו נקודה בזמן שנהוג איכשהו להזיז. מתעסקים בעיקר בדרום, בעיקר בצפון. אגב, אין לנו טרוניה על הסיפור הזה.

אף אחד לא בא לתפוס את המקום של אף אחד, אבל אנחנו

לאט, לאט מבינים שה... והממשקים פה עם המערכת האזרחית הפלסטינאית רק תאתגר אותנו הרבה, הרבה יותר.

ואנחנו רואים את זה בשבועות האחרונים עם כל מה שקשור בחומרי נפץ. לשמחתי, חומרי הנפץ לא תקינים, אז יש שם הרבה, הרבה תקלות, אבל זה רק עניין של זמן. אנחנו רואים את כמויות הנשקים והתחמושת שיש ביו"ש. אנחנו רואים כרגע מה קורה, מה קרה בפארעה, מה קרה בג'נין.

זה משנה משהו מבחינת ההנחיות של הצבא והמדינה -

גב' דנה מורי :

אני יודע, אני נוגע בזה, אני נוגע בזה. זה מאתגר אותנו ברמה המקומית, כי בסוף אנחנו נישאר לבד, והיכולת שלנו באמת לתת מענה תהיה רק על בסיס כוחות מקומיים שלנו. הצבא מתעסק בעיקר בגזרות האחרות. אנחנו רואים את הדילול שלהם פה. ישבתי במוצ"ש עם האלוף, וניסינו לבדוק מה המענה האמיתי.

מר שרון אלפסי :

הם כרגע מתעסקים בלנסות למגר את התופעה הזאת בתוך הכפרים המרכזיים, ולנסות להוריד את הלחץ בתוך הכפרים. הם מאמינים שעבודה כזאת בתוך הכפרים גם תמנע הרבה בעיות על הצירים. אני קצת חולק על זה. אנחנו מנסים לייצר עצמאות בנושא הזה, ולחזק. החבר'ה שלנו פה עובדים מאוד, מאוד קשה כדי לשמור על זה -

מה הם מאמינים? סליחה שפספסתי.

גב' קרן מ. רינות :

שאם הם יעבדו חזק בתוך הכפרים, גם הצירים יהיו נקיים, וגם היישובים פחות ייפגעו. היום היה אירוע נוסף, לא רחוק מכאן. אנחנו מדברים על 7 ק"מ מפה, בעטרת. ניסיון לחדור עם רכב תופת גם לעטרת. אז ככה אנחנו מבינים שזה מתקרב. חירבת בזע, ביר זית. כל הכפרים האלה שנמצאים לא רחוק מאיתנו. ויש לנו פה את דיר אבו משעל שמוגדר כאחד הכפרים הכי קשים בסחר בנשק וחומרי חבלה. ואנחנו צריכים להתמודד עם הסיטואציה.

מר שרון אלפסי :

עד היום לא היה להם אינטרס, כי יו"ש סה"כ פרוח ועבדה, והייתה פה פרנסה לא רעה בשנים האחרונות, ב-10, 12 השנים האחרונות. וסיפור הפועלים הפלסטינאים שלא נכנסים פה ב-11 החודשים האחרונים מאתגרים את המשימה. אם זה שיש הסכמה, ואני לגמרי מסכים עם זה שאנחנו לא צריכים

להכניס פועלים פלסטינאים. ברור לי לחלוטין שעם הזמן אנחנו נצטרך איכשהו לאפשר את זה, ולראות איך אנחנו שולטים באירוע הזה. מבחינת הצבא, אנחנו יכולים להכניס פועלים פלסטינאים. כרגע רוב האחריות אם להכניס או לא להכניס חונה אצלי, ואני אצטרך לקבל את ההחלטה הזאת בהתאם לרצון שלנו לפתח, לא לפתח, לגדול או לראות איך אנחנו עושים את זה.

אני חייב להגיד לכם שביקיר הייתה החלטה של בית משפט, והיום הם מחייבים אותם להכניס פועלים. וזה משהו שאני אומר את זה, וחשוב לי שזה יישאר, אפילו אם צריך להוריד את זה מהפרוטוקול. זה אירוע שיאתגר אותנו כראשי רשויות ברמה המשפטית. לא, קהל לא משתתף, בסדר? בסוף, אם צריך אני אאפשר לכם, בסדר? אבל רק בסוף. זה משהו שיאתגר, אנחנו נצטרך לדעת לתת לזה מענה.

מר ישראל מאיה : שרון, הציר מבית אריה לנתב"ג, יש הרבה מכוניות בצדדים, ואלה יכולות להוות באמת כמקור לפיגוע. צריך לעשות עם זה משהו.

מר שרון אלפסי : העבודה שם היא עבודה מול המנהל. הציר הזה לא שייך לבית אריה. העבודה מול המנהל. אנחנו עובדים שם -

מר ישראל מאיה : אבל אנחנו צריכים לעורר את זה -

מר שרון אלפסי : אני מסביר, אני מסביר. העבודה מול המנהל, ואנחנו עובדים מאוד, מאוד קשה מול המנהל, א', לראות איך אנחנו מונעים את כל הסיפור של הרכבים. החבר'ה של אתגר היו פה לפני שבועיים וחצי, ואספו כמה רכבים. אבל אין ספק שזה מאתגר.

מר רן מנו : תרשה לי ברשותך. אני חושב שעוד לפני המנהל, הכפר הזה מבין שאנחנו מפרנסים אותו. ואם אתה תקרא לראיס שלהם לפגישה, ותגיד לראיס שלהם שאם הם לא יפנו את כל הרכבים האלה, אנחנו לא נגיע אליהם לקנות, ולא נגיע אליהם לעשות שום דבר, אני חושב שהם יעשו את זה לבד, בלי שאנחנו נצטרך לערב את המנהל. אני חושב שחשוב שאולי, אתה יודע, אמרת קודם שעוד יגיע המועד שאנחנו נצטרך להכניס אותם פנימה לעבוד. ואני מאמין שאתה צודק בעניין

הזה, כי אני חושב שככל שאנחנו נוריד את המצב הכלכלי הקשה שלהם, וניתן להם פרנסה, כמובן עם כל מה שצריך מסביב, עם השמירה הנכונה ועם הבדיקות הנכונות, הכל, אנחנו נצליח להגיע לאיזושהי מערכת יחסים שתמיד הייתה לנו פה, 40 שנה יש פה מערכת יחסים טובה, ואני חושב שצריך לשמור עליה. אבל גם הם יצטרכו להבין שהם צריכים לעשות שינוי.

וכפי שאמר חברי היקר פה לצדי, הרכבים האלה עומדים. הם גורמים למצב שאחד, אתה לא רואה את הכביש. שתיים, יכולים לשים שם מטען חבלה, ואז כשיש פקק, אנחנו כולנו שם. ושלוש, גם מחבל מתאבד שעומד לך עם נשק שם יכול לעשות את זה. אולי צריך לפני זה לדבר עם הראיס שם, להזמין אותו לפגישה, ולנסות. ראיסה, ראיס, לא משנה מה. אני לא יודע אם זה ראיס, אם זה בכלל אפשרי. אני לא יודע עד כמה אישה יכולה-

גב' קרן מ. רינות : למה? היא נבחרה.

לא, כמה היא יכולה לשבת עם גבר לבד, אני לא יודע. אז אני מניח, בואי, זה לא יהיו ישראלי, זה לא יהודים, זה ערבים. אצלם העניין של הכבוד הוא דרמתי. אבל אני חושב שצריך לעשות מעשה בעניין הזה. לפחות, אתה יודע מה, עם בעלי העסקים שם, שלהם חשוב שאנחנו מפרנסים אותם. הם יעשו את זה בעצם.

מר רן מנו :

אז אנחנו קודם כל, לנו אין יכולת לפנות. אנחנו בשיח איתם כל הזמן. בעלי העסקים שם כרגע לא ממש מעוניינים לעשות שם שינוי. יחידת אתגר עושה שם אכיפה בצורה די אינטנסיבית. וכדי להתמודד עם זה היא לוקחת רכבים של ישראלים שעדיין מטפלים. עם זאת, אני אומר לכם, אנחנו רק בשבוע האחרון, בשבוע האחרון אני מדבר אתכם מיום שישי עד להיום, היו 4 ניסיונות הברחה של פועלים פלסטינאים ממעבר רנתיס. האחרון ביניהם הייתה היום בבוקר, עם רכבי התופת, שאנחנו כרגע מזהים ורואים. תבינו מה המשמעות של זה. על הצירים האלה, כל עוד לא תהיה תקשורת דו כיוונית,

מר שרון אלפסי :

והאינטרסים יהיו משותפים, אנחנו נהיה מאוד, מאוד, מאוד מאותגרים. ופה נצטרך לעבוד חזק עם המנהל.

גב' קרן מ. רינות : אבל יש תקשורת? יש תקשורת?

מר שרון אלפסי : יש תקשורת, היא לא תקשורת. בסוף, אני מאלה שטוענים שכלכלה מצליחה לחזק חלק גדול מהפערים. בסוף מי הילדים האלה? ילדים בני 13 עד 17. כשמגיע מישהו מהחמאס ונותן להם לאכול ונותן להם אוכל לקחת הביתה, בסוף הוא הופך להיות האבא שלהם. ביום שהם קוראים לו לדגל, אז הוא נעמד לדגל. וילד בן 17, בלי שיקול דעת, זה חלק מהיכולת שלנו בסוף להתמודד איתם. כשנתנו פרנסה וחיזקנו את ההורים האלה לאורך השנים, הצלחנו גם למנוע את זה, כי ההורים הצליחו לשלוט בילדים. היו אומרים להם, אם לא יוצאים, כי זה חלק מהתהליך. אז הם לא היו יוצאים. אבל יש פה כרגע איזו אליה וקוץ בה, ואנחנו צריכים גם עם זה להתמודד.

אנחנו כל היום חושבים, כל היום מנסים לראות מה נכון, מה לא נכון. ההתמודדות, שדנו עליה לפני 3 חודשים, אם להכניס פועלים, לא להכניס פועלים. אם לנסות לשחרר את פקק הלחץ הזה. אם הוא נכון, לא נכון, זה כל הזמן נמצא שם, ואנחנו מנסים למצוא את האיזון הנכון. ואני מקווה מאוד גם שנצליח. כרגע אתם חייבים להכיר שיש כרגע איזה תהליך של סנקציות בעולם על ראשי רשויות ביו"ש. אנחנו רואים גם מה קרה שבוע שעבר מול רבש"צ וקב"ט שומרון. הרבש"צ של יצהר, סגרו לו את כל החשבונות. הבנאדם, מנסים היום לראות איך לארגן לו אוכל, כי אין לו יכולת לקנות במכולת. אמריקאים. אמריקאים הגבילו אותו כמעט בהכל. ויוסי דגן היום מנסה לראות איך כן אפשר לגייס להם תרומות לטובת הסיפור הזה. והסיפור-

גב' קרן מ. רינות : למה, הוא היה שותף באיזה-

מר שרון אלפסי : לא משנה, אני רק אומר לכם. חבר'ה, אנחנו כרגע פותחים את הכל.

מר רן מנו : זה הרבה יותר מסובך.

מר שרון אלפסי :

כן, כן. אני רק אומר לכם שיש כרגע איזה תהליך של הקנדים לנסות להפעיל סנקציות גם על ראשי רשויות ביו"ש, ולנסות איכשהו גם אותנו איכשהו להגביל בעולם. משהו שנפגשתי עם ביבי לפני שבועיים וחצי. נפגשנו עם ביבי לפני שבועיים וחצי, במטרה לראות איך נלחמים בתהליך הזה, כי זה לא משהו הגיוני. וזה צריך להיות משהו לאומי. כי מפה זה רק ילך ויצמח. אז גם בזה כדאי שתכירו, וזה גם חלק מהמערך הביטחוני. אתמול הייתה החלטה של יו"ר ההסתדרות לצאת להפגנה. קיבלתי החלטה שאנחנו לא שותפים לתהליך, ביחד עם עוד כמה ראשי רשויות. כי לא הגיוני שהילדים חזרו ליום לימודים אחרי חודשיים מאוד, מאוד מאתגרים, ואחרי שנה מאוד מאתגרת, ואנחנו כרגע שמים אותם על ראש המזבח בנושא הזה. והייתה החלטה שאנחנו כרגע ממשיכים לפעול רגיל. ארגון המורים עמד אחרינו בסיפור. ועד העובדים תמך בנו בתוך התהליך הזה.

ורוב ראשי הרשויות היום לא קיבלו את ההחלטה הזאת של ארנון בן דוד, ולא יצאו להפגנה הזאת, צודקת ככל שלא תהיה, זה פחות רלוונטי. ואני תומך מלא במאבק הזה לשחרור החטופים והנעדרים. אבל זה לא היה צריך לבוא על חשבון הילדים, ולכן ההחלטה הזאת התקבלה. ואני שמח, היום הכל עבר בסדר, לא היו שום פערים. לא הגנים, לא בתי הספר. כולם הגיעו בזמן, המורים הגיעו בזמן, עבדו רגיל לחלוטין, כולל ההסעות החוצה. סיכום אירועי קיץ. פתחנו את הקיץ בזה שספיר דרמר נכנסה לתפקיד. המועצה גם החליטה שכל נושא התרבות...הופך להיות אישיו בשנה הזאת. וניסינו לראות איך אנחנו מחברים את הקהיל ברמה הכי גבוהה, מפתחת הבריכה והקאנטרי, עם כל המשמעות של זה. ותכף אנחנו גם נגע בזה, ניסים ייגע בזה. אירועים. פתחנו באירוע של התקווה שש בתחילת הקיץ. אח"כ עשינו עוד כל מיני פעילויות קאנטרי, מתנפחים. הקאנטרי היה פעיל ברמות הכי גבוהות. חבריה, אני אומר לכם, לא הפסיקה להיות פעילות. דיברנו על זה מקודם. סקטים, שחיות ליליות, פעילות מתנפחים לילדים, מתקני משחק, רחצה לילית פעמיים בשבוע. הגיעו לפה תותחי קצף, מופע קסמים. וסיכמנו ביום

חמישי במופע קיץ שאני אומר לכם בכנות, אני קצת התבאסתי בכמות האנשים שהגיעו. אבל המטרה הייתה, בסוף הגיעו כמעט 300 איש, והמטרה הייתה שנצליח לעשות איזה אירוע משותף ביחד עם הילדים ועם ההורים, ולעשות איזה משהו מסכם. אני חושב שהאירוע היה מתוכנן מצוין, ואולי אפשר היה לעשות טיפה חב'יה, לראות איך אנחנו משפרים אותו-

גב' קרון מ. רינות : אולי לשווק אותו אחרת.

מר שרון אלפסי : אני חושב שעשינו-

גב' קרון מ. רינות : כי עכשיו אמרת משפט מאוד, מאוד יפה. אירוע שמשלב פעילות של הורים וילדים. ואיפשהו, אני לא חושבת שזה חדר את כולם, נראה לי.

מר שרון אלפסי : אני חייב להגיד לך, קרון, בנושא הזה, יש פה בעיה של חוסר פרגון, ואנשים, אנחנו עדיין בוחנים מה הסיבות שבאמת לא מגיעים כמות גדולה של אנשים, למרות שראינו כבר אירועים שכבר של 2,000 ו-2,200 איש שהגיעו ביום העצמאות, וראינו התקווה שש שהגיעו 1,800 איש. יש אירועים שזה-

גב' קרון מ. רינות : אז אולי זה לא עניין של חוסר פרגון. זה עניין של-

גב' דנה מורי : אני חושבת שאנשים צריכים טיפה להתרגל לזה גם-

מר שרון אלפסי : אז אני חושב שבאנו ונתנו פה-

גב' דנה מורי : שיש פה אירועים, ושצריך לבוא.

מר שרון אלפסי : נתנו פה מענה טוב. אני חושב שגם בנושא-

גב' קרון מ. רינות : והכל במחיר עלות.

גב' דנה מורי : אני מסכימה.

מר שרון אלפסי : גם בנושא הנוער. תשמעו, רק בפעילות לנוער בקיץ הזה, השקענו 60,000 ₪. רק הפעילות של המתנפחים והפעילות מעבר לשעות הרגילות, שחיות לילות והכל, השקענו מעל 60,000 ₪. חב'יה, זה לרשות שאין מקורות הכנסה וזה, זה מאוד מאתגר. אבל זו הייתה הכוונה. אני חושב שנעשתה פה

עבודה נהדרת. השקענו גם בנוער, התחלנו בפסטיבל יותר. היה פה אילוף כלבים לילדי הצמיד, שגם שם ילדי הצמיד השנה קיבלו פעילות מטורפת. והמטרה והתקווה הגדולה זה לראות שאנחנו נצליח ונמשיך לייצר את זה. קייטנת צמיד. הוצאנו את הילדים למימדיון. הבאנו לפה את רודי סעדה. הייתה פה יופי של פעילות. ואני אומר לכם, הקיץ הזה כל שבוע הייתה פה פעילות מדהימה. ונירה, שאפו ענק על שיתוף הפעולה ביחד עם ספיר, ועם כל מחלקת תרבות. אני חושב שנעשתה פה עבודה מצוינת. ועכשיו נשאר לנו לראות איך אנחנו מצליחים לייצר המשכיות, ועושים את זה לאורך כל השנה. ואני מאמין שנצליח. פתיחת שנת הלימודים. המועצה השנה נערכה לפתיחת שנת לימודים. בהתחלה דיברנו על כמעט 40,000 ש"ח, ובסוף יצא שהשקענו פה בתוך מוסדות החינוך כמעט 600,000 ש"ח. 250,000 ש"ח הושקעו במוסדות החינוך. ביי"ס יהושע גן קיבל תפנית מטורפת בכל מה שקשור שם בשדרוג המרחב הציבורי והמרחב הלימודי. גני הילדים נצבעו כולם. כל מתקני הבטיחות, הכל עבר טיפול. כל מוסדות החינוך קיבלו אישורים לפתיחת שנת הלימודים, משרד החינוך אישר את הכל. ואני אומר לכם, ההשקעה הייתה מטורפת. מעונות היום הושקעו 250,000 ש"ח, ביחד עם המפעיל. ואני אומר לכם, אני לא יודע אם מי מאיתנו אחרי השדרוג הלך ונכנס למעונות. חבר'ה, אנחנו היינו סקפטיים בהתחלה, ונעשו פה הרבה מאוד דברים יפים. ואני מאוד, מאוד שמח שבאמת החבר'ה עבדו, ועבדו קשה. יצחק פה עבד עד הרגע האחרון. אתמול בבוקר, 4:30 בבוקר כבר היה כאן עם כל הצוותים, ניקו את בתי הספר שיקבלו, למרות שניקו כבר ביום חמישי, וביום שישי עשו פינישים, החליטו שמגיעים ביום ראשון, והשקיעו בבתי הספר. עברו על כל מוסדות החינוך, כולל גני הילדים. הקב"טים והרבש"צים היו פה כבר בבוקר, תגברו את כלך מערך האבטחה. ועברנו פתיחת שנת לימודים, אני מאוד נהייתי, ומאוד, מאוד התרגשתי. הגעתי לכל הטקסים של כולם. גם של בתי הספר היסודיים, גם של כנפי רוח, וגם של החטיבה. וכולם מדברים אותו דבר. אומרים תודה לכולם, ואומרים תודה על העשייה, ועל מה

שנעשה פה. ואני מאוד, מאוד, מאוד שמח שהצלחנו בסוף לעשות את זה. ניסים, תודה ענקית על הליווי, ועל ההובלה של כל התהליך הזה, ושאפו ענק. צבענו את כל הכבישים, צבענו את כל סימוני הכבישים, מעברי חצייה, בעיקר סביב מוסדות החינוך. בשבועיים וחצי האחרונים קשני עבד מאוד, מאוד, מאוד קשה. אפשר היה לראות את זה גם ברחובות. ואני חושב שגם בזה הייתה פה השקעה אדירה. היו לנו קצת בעיות לאורך השנה הזאת, דברים שאנחנו דנים בהם לא מעט, ביחד עם לימור ועם הצוותים פה מוועדת חינוך. בעיות של שיבוצים, גם לתיכונים, גם לחינוך המיוחד. סגרנו כיתה, לא אנחנו, משרד החינוך סגר כיתה שלישית ב-ד' בב"ס היסודי, למרות מאבקים וניסיונות בלתי פוסקים שלנו לבוא ולאפשר פתיחה של כיתה שלישית. זה לא צלח. ועברנו תהליכים מאוד מאוד מאתגרים בנושא הזה של שיבוצים. התיכונים מאתגרים אותנו כל שנה מחדש. אנחנו מכירים את זה כולנו. אנחנו חייבים לראות איך אנחנו מוצאים לזה פתרון. אני התחייבתי שכבר בסוף אוקטובר, אחרי החגים, אני עושה פגישות עם כל המוסדות שמיועדים לנו, שאנחנו... אליהם, כדי לראות אנחנו מצליחים למצוא פתרון לא בחודש מאי, אלא כבר בתחילת שנת הלימודים, כדי לאפשר מצב שלא יקרה. הפתרון העיקר זה לראות איך אנחנו מצליחים למצוא מענה פה במסגרות שלנו. ברור לנו שזה לא אפשרי, ברור לנו שזה הרבה, הרבה יותר קשה בשלבים האלה. אבל אני בהחלט רואה את העתיד, ואני רואה שזה יכול לקרות. ואני חושב שזה לא כזה רחוק. אבל בינתיים, אנחנו חייבים לראות איך אנחנו מוצאים פתרונות במקביל. נכון להיום אין לנו פערים. כולם, כל הילדים, גם בחינוך המיוחד, גם בתיכונים, כולם משובצים. ואין שום פער. האחרון בחינוך המיוחד שובץ לצערי הרב רק במוצ"ש הוא קיבל אישור אחרון, אבל אני שמח שלפחות הצלחנו לפתוח את זה בלי שום פער, וזה מאוד, מאוד משמעותי, אבל זה מאוד יאתגר אותנו לקראת השנה הבאה. ונצטרך לדעת לתת לזה מענה בשלבים הראשונים, ולקוות שנצליח לסגור את זה.

מר מאור הרוש: גם הרבה יותר מוקדם.

גב' קרן מ. רינות : כן.

מר שרון אלפסי : על זה דיברתי. אמרתי, סוף אוקטובר אחרון, אנחנו כבר קבענו פגישות, ואנחנו נרוץ על זה מול כל-

מר רן מנו : לא הבנתי. אבל לא אמרנו שבשנה הבאה לילדים של התיכון הולכים לכפר האורניים?

מר שרון אלפסי : כן, כן.

מר רן מנו : אז זה סגור.

מר שרון אלפסי : זה סגור, אבל זה עדיין בי"ס צומח, והכל בתנאי שהבי"ס, יצליחו להעמיד אותו בזמן-

מר רן מנו : אה, הוא עוד לא נפתח הבי"ס?

מר שרון אלפסי : לא, הוא פתוח. אבל הוא פתוח כתיכון צומח.

גב' לימור שחק : זה לא סגור ב-100%. היינו בזה. מכיוון שזה תיכון צומח, עדיין אני רואה את זה. שרון יגיד מה הוא, שהילדים שלנו לא עוברים בבת אחד, אלא תהיה עוד שנה של חלק במקיף יהוד, אני מעריכה, וחלק, הכוונה היא ללכת לכיוון הזה, אבל הבי"ס שם עוד לא ערוך. ולכן יכול מאוד להיות ששנה הבאה נהיה באותו מצב כמו השנה. אז צריך כבר להיערך לזה, כמו ששרון אמר, מעכשיו.

מר שרון אלפסי : אין זמן.

גב' לימור שחק : ממש.

מר שרון אלפסי : בסוף, לאט, לאט הבנו שחלק מהפתרון זה היחסים הבין אישיים בעיקר שלי מול ראשי רשויות אחרים שיושבים אצלנו במיפוי, ולנסות למצוא פתרון. אני אומר לכם, ביבס ישב פה ואמר, חבר'ה, יש לכם פתרון אצלי במודיעין, לא הצלחנו לרשום במודיעין.

גב' לימור שחק : אבל שרון, מה שאמרה מנהלת המחוז החדשה, זה בסדר, היחסים הבין אישיים-

מר שרון אלפסי : אחריות שלהם.

גב' לימור שחק : בדיוק.

מר שרון אלפסי : נכון.

גב' לימור שחק : וזו אמירה. זו בשורה.

גב' נירה אטיאס : איפה הייתה הבעיה?

מר שרון אלפסי : כי בסוף, הם לא הצליחו למלא את האנשים שלהם. הם קודם כל רצו את שלהם, ואחרי זה ימצאו לנו פתרון.

גב' נירה אטיאס : אה, לא היה להם עוד מספיק.

מר שרון אלפסי : לא, היה להם, אבל בשיבוצים הם כל פעם ניסו למצוא, וזה מאוד לגיטימי.

גב' לימור שחק : לא, הוא גם רוצה לראות עד הרגע האחרון שאין מישהו בעיר שלו שאין לו שיבוץ. ורק אחרי שהוא בטוח ב-100%. לא, אצלו כולם יודעים. הוא רק לוקח זמן פציעות, כמו שאומרים.

מר שרון אלפסי : בסדר? הדבר שאתגר אותנו יותר מהכל, זו באמת הפתיחה של הכיתה השלישית. ואני אומר לכם, עד יום חמישי לפני שבועיים-

גב' לימור שחק : יום שלישי שעבר.

מר שרון אלפסי : לא, לא, ישבנו במשרד החינוך, לימור, אני ורן, וניסינו למצוא. אז גם זה מאוד אתגר אותנו, אבל כרגע אנחנו פותחים בשיטה הזאת, ואני מקווה מאוד שנצליח לפתוח הרחבה. חיבור לאשכול, אנחנו נגע. פגישה עם משכ"ל, אני אגע אחרי הזה, רק שנשחרר את רן. עדכון תקציבי לחציון ראשון. אני מקריא אותו איך שזה מופיע כחלק מהעדכונים שלנו. דו"ח עדכון תקציבי, דו"ח חציון-

מר ניסים אלקובי : דו"ח חציון, חציון 2024.

מר שרון אלפסי : דו"ח רבעון שני לשנת 2024 לתקופה ה-1.2024 עד ה-6.2024 הסתיים ביתרת ביצוע של 7,000 ₪. אשתקד, דו"ח רבעון שני הסתיים ביתרה של 21,000 ₪. היקף ביצוע הכנסות גדול מתקציב היחסי לתקופה בכ-13%, ועמד על סך של 36,786 ₪. היקף ביצוע הוצאות גדול מהתקציב היחסי לתקופה בכ-13%,

ועומד על סך 36,778 ₪. התקציב המוצג בדו"ח הרבעוני הינו התקציב המעודכן, כפי שאושר ע"י חברי המליאה. מסגרת התקציב עומדת על 64,910,000 ₪ שאישרנו. השנתי. גם פה הוא עדיין לא מאושר ע"י משרד הפנים. והוא עובר שדרוג עכשיו, אחרי דיונים עמוקים גם של הגזבר, וגם שלי, וגם של ניסים. ואנחנו נציג אותו. אנחנו נזמן פגישה מסודרת, ואנחנו נציג אותו מחדש, ונצטרך להצביע עליו מחדש.

גב' קרן מ. רינות : למה, אבל למרות שיש איזון בחצי הראשון, אז למה צריך, למה הם לא מאשרים-

מר רן מנו : כשאתה אומר שדרוג, אתה מתכוון שדרוג למעלה או שדרוג למטה?

מר שרון אלפסי : למעלה, למעלה.

מר רן מנו : כי אתה יודע, זה יכול להיות לשני הכיוונים.

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא, למעלה, למעלה.

מר רן מנו : למעלה.

מר שרון אלפסי : שדרוג למעלה. הם ישבו על הדו"ח. הם טענו שכדי לתת את השירותים שאנחנו מדברים עליהם, התקציב יצטרך להיות יותר גבוה. הם לקחו, פרטו, ישבו על סעיף, סעיף, ובסוף הם יאשרו לנו תקציב מסוים, שאנחנו נביא אותו לפה, ונאשר אותו כמו שעשינו עד עכשיו.

גב' דנה מורי : מתי מתחילים לעבוד על התקציב הבא?

מר שרון אלפסי : אנחנו כבר עובדים עליו. אנחנו כבר עובדים. המחלקות.

מר ניסים אלקובי : זה יהיה הבסיס. אבל אחרי-

גב' דנה מורי : שזה יאושר, אז אתה-

מר ניסים אלקובי : בדיוק, נתחיל אוטומטית לעבוד על 2025.

מר מאור הרוש : הדו"חות של הקרנות בגדול. כמה נכנס להם בחודש, מה יוצא-

מר שרון אלפסי : כן, כן, הכל יוצא מסודר. אני אוציא לכם מסודר.

מר ניסים אלקובי : כן, בהחלט.

מר מאור הרוש : שזה מפריע שאנחנו לא יודעים, כאילו, אנחנו מסתכלים על תקציב, אבל גם אנחנו יכולים להיות ב-7,000 ₪ פלוס-

מר שרון אלפסי : לא בעיה, כן.

מר מאור הרוש : כי יוצאים כספים מהקרנות, אז אנחנו צריכים לראות-

מר ניסים אלקובי : קודם כל, זה נכון מה שאתה אומר.

מר שרון אלפסי : טוב, אז אמרתי, התקציב יושב על 65,000,000 ₪. 64,910,000 ₪. שנייה, רן. משיכה מקרנות פיתוח, בוצע לפי תחשיב המשיכה המקסימלית האפשרית בסך כולל של 5,855,000 ₪. תקציב הרשות נשען באופן מהותי על קרנות פיתוח, בהיקף של 12% במסגרת תקציב, זה בסיס. אנחנו משתדלים לא לקחת, לא למשוך יותר מ-12% מהקרנות. וכל מה שאתה מבקש, בר ביצוע. וכל זה אני אעביר לכם.

מר רן מנו : למה 12%?

מר שרון אלפסי : כדי לא לפגוע בקרנות. הקרנות מתכלות עם הזמן.

מר רן מנו : למה 12%, ולא 11%, ולא 10%, ולא 15%?

מר שרון אלפסי : במקסימום.

מר רן מנו : מי קבע את האחוז?

מר שרון אלפסי : אפשר לקבל החלטה, כן.

מר רן מנו : מי, אנחנו קובעים את האחוז, או שמשרד הפנים קובע את האחוז?

מר שרון אלפסי : לא, לא, אנחנו. לא קשור למשרד הפנים. אנחנו מגישים בקשה.

מר רן מנו : אז כל אחוז שאנחנו מעלים, השאלה האם ה-12% שאתה מדבר עליו מביא אותנו לאיזון, ואם אנחנו מחליטים לקחת 15% זה משנה לנו את התקציב.

מר שרון אלפסי : כן. אני אגיד למה זה משנה. סיפור הקרנות, מאפשרים לנו לשמור על מערכת מאוזנת. הרעיון המרכזי של 12% זה כדי

לאפשר לנו להמשיך לתפקד בשוטף שלנו, ולאפשר לנו להתקיים. הקרנות מוגבלות. נכנס כסף לקרנות האלה. עד שלא יהיו לנו מקורות הכנסה, אנחנו עדיין משתמשים בקרנות. במידה ונשתמש ב-15%, 20%, לא בטוח שנצליח להגיע ליום עד שנצליח לייצר הכנסות עצמיות, לא בטוח שנצליח להגיע. הקרן יכולה להתרוקן, ואז אנחנו מגיעים למצב שעוד הפעם אנחנו הופכים להיות גירעוניים-

מר רן מנו : אז מלכתחילה, כל ההכנסות לתוך הקרנות, הן מהוות פחות או יותר 12% מהתקציב.

מר שרון אלפסי : מה שאנחנו יכולים למשוך, מה שאנחנו הגדרנו מלכתחילה, מקסימום 12% בשנת תקציב, כדי לשמור על המערכת, לפי הצפי שיש לנו. אזור התעשייה, מקומות אחרים-

מר רן מנו : אבל אני שואל משהו אחר. אני שואל, האם הקרנות בהשוואה, כמה אחוזים הקרנות האלה הם מתוך התקציב. זה שהחלטנו על 12% זה בסדר. דרך אגב, אני לא זוכר שהבאנו את זה לפה, אבל אם אתה אומר, אז אני אומר... עכשיו אני שואל שוב. עוד פעם, כשהקרנות האלה, כמה אחוזים הן מהוות מהתקציב עצמו, שהגענו להחלטה של 12%.

מר שרון אלפסי : המקסימום שאנחנו לוקחים זה 12% מהתקציב הכולל.

מר דורון שרעבי : לא, הוא שואל כמה זה ביחס לתקציב.

מר רן מנו : שרון, אתה החלטת ש-12%. בסדר, לא חשוב, אנחנו החלטנו, אתה החלטת, זה אותו דבר, הינו הך. כמה אחוזים בפועל הגבייה על הקרנות האלה. כמה כסף נכנס לקרנות האלה כאחוזים בתקציב בפועל.

מר שרון אלפסי : לא יודע להגיד לך.

מר דורון שרעבי : לא, לא. הוא שואל הפוך. מהתקציב נכנס לקרנות-

מר רן מנו : לא. כמה אחוזים הקרנות מהווה מהתקציב. אתה החלטת שאתה לוקח 12%-

גב' דנה מורי : הוא רוצה להבין מה נכנס ומה יוצא.

מר שרון אלפסי : דיברנו על זה.

מר רן מנו : לא, לא דיברנו על זה. אני לא מבין-

מר שרון אלפסי : מהקרנות אנחנו יכולים למשוך בתקציב. התקציב שלנו 65,000,000 ₪-

מר רן מנו : כן.

מר שרון אלפסי : אנחנו יכולים למשוך מהקרנות מקסימום 12%.

מר רן מנו : הבנתי. כמה באמת אבל הקרנות מהוות מהתקציב. הקרנות מהוות 15%, 20%-

מר שרון אלפסי : הן לא קשורות לתקציב.

מר רן מנו : בוודאי שהן קשורות לתקציב-

מר שרון אלפסי : הן לא קשורות לתקציב-

מר רן מנו : כי בסוף היום-

מר שרון אלפסי : הן לא קשורות לתקציב.

דובר : ומאיפה מגיע הכסף לקרנות?

מר שרון אלפסי : הקרנות, קרנות פיתוח, מכל מיני.

מר רן מנו : חברה, בסוף היום אתה לוקח 12%, ואתה מכניס את זה לתקציב, נכון? אתה משתמש בזה כחלק מהתקציב.

מר שרון אלפסי : אם אני משתמש, כן.

מר רן מנו : אז זה כן קשור לתקציב. אל תגידו לי, זה לא קשור לתקציב. אז אם אנחנו לוקחים 12%, האם אנחנו ביתרת חובה בקרנות, בהשוואה למה שנכנס לתוך הקרנות-

מר שרון אלפסי : לא.

מר רן מנו : או שאנחנו ביתרת פלוס.

מר שרון אלפסי : לא, זה שלנו. זו תכנית חיסכון שלנו, רן. אז נשב, אז בוא נדבר על זה אח"כ. אני לא מבין מה אתה שואל אותי.

מר רן מנו : אוקי, טוב, בסדר.

מר דורון שרעבי : לא, אתה לא מבין. אנחנו נשב על זה אח"כ, נסביר לך, בסדר?

מר מאור הרוש : קרן המים והביוב, הגבייה של המים הולכת כביכול לתוך קרן המים, או שנכנסת כהכנסות מועצה?

מר ניסים אלקובי : למפעל המים.

מר מאור הרוש : היא נכנסת... אבל משם אנחנו מוציאים כסף בסוף, לא?

מר ניסים אלקובי : כן. והיא גירעונית.

מר מאור הרוש : והיא גירעונית.

מר ניסים אלקובי : כן.

מר מאור הרוש : ומשם גם יוצאת העלות של המים? משם אנחנו משנים את העלות-

מר ניסים אלקובי : כן. מתוך מפעל המים מתנהל. הוא מתנהל כמפעל סגור.

גב' קרן מ. רינות : אז היא לא קרן, כי קרן לא יכולה להיות גירעונית. קרן זו קרן.

מר ניסים אלקובי : אז אמרתי, זה מפעל. אנחנו עשינו החלפות-

מר שרון אלפסי : עשינו שינוי.

מר ניסים אלקובי : אנחנו עכשיו התחלנו במדידות. עשינו לפני כחודש החלפה של השעונים, תיאום גם מול מקורות. התחלנו מדידות, עשינו שתי מדידות. האחרונה הייתה אתמול. עכשיו אנחנו יושבים ללמוד אותם, לראות תזוזות, לעשות השוואה לתקופות מגבילות אשתקד, ואז נדע אם הבעיה הייתה בעצם בשעונים, או שהבעיה פנימית בתוך המערכת.

מר שרון אלפסי : טוב, אני רוצה לענות-

גב' דנה מורי : אני עדיין חושבת שיש פה איזה אגם שמסתתר בעיר.

3. ועדת תמיכות – אישור תוצאות ופרוטוקול.

מר שרון אלפסי : אני רק רוצה לעשות, כדי באמת לשחרר את רן, אני רוצה להעלות קודם כל הצעה. אני רוצה להסיר סעיף אחד. את כל

ועדת התמיכות, את כל תוצאות הפרוטוקול אני רוצה להסיר מהדיון היום, ומההצבעה היום-

מר ניסים אלקובי : סעיף 3.

מר שרון אלפסי : סעיף 3-

מר רן מנו : מה המשמעות של זה?

מר שרון אלפסי : אם אנחנו מסירים, אין שום משמעות כרגע. אנחנו נדון בזה בעוד חודש. הבעיה היחידה תהיה שהעמותות יקבלו את הכסף רק מבעוד חודש.

מר רן מנו : האם אי אפשר לתת להן, לקבוע שנותנים להן למשל 10% שיתחילו לנשום-

גב' קרן מ. רינות : מקדמה, מקדמה.

מר רן מנו : מקדמה, שיתחילו לנשום. למה לא? תן להם מקדמה של 10,000 ₪ כל אחת, שיתחילו לנשום.

עו"ד עופר רזניק : על בסיס מה?

מר רן מנו : על בסיס מה לא? על בסיס מה לא?

עו"ד עופר רזניק : לא יודע. ואם-

מר רן מנו : סליחה, בוא נשאל אחרת. האם המועצה יכולה לתת להן הלוואה של 10,000 ₪... רגע, רגע, חברה, אל תגידו לי, לא, לא, לא. כל מילה שאני אומר, אתם קופצים. רגע, חברים. אז מה, כן, המועצה יכולה לתת הלוואה של 10,000 ₪, שהיא תקוזה להן מהתקציב כשהם יקבלו?

מר שרון אלפסי : אני אעז ואומר, אני לא בטוח שזה מה שיעזור להן, ה-10,000 ₪-

מר רן מנו : לא יודע, 15,000 ₪.

עו"ד עופר רזניק : רק הפרוצדורה של הלוואה והכל, ברגע שזה פרויקט כזה, זה כבר-

גב' קרן מ. רינות : אני יודעת שבעיריית תל אביב הם נותנים מקדמות. גם כשעוד אין אישור-

גב' דנה מורי : אבל זה עוד פעם מקדמה.

גב' קרן מ. רינות : נותנים 50% ממשוהו שהיה על בסיס שנה שעברה.

מר ניסים אלקובי : סעיף 13.9, מקדמת תשלום לא תעלה על 25% מסכום התמיכה בשנה קודמת. רגע, בשנה קודמת. זאת אומרת, שמי שלא קיבל בשנה שעברה, לא יוכל לקבל.

גב' דנה מורי : אבל אי אפשר להחליט פה על החלטה-

מר רן מנו : כל אלה שעכשיו נמצאים פה קיבלו שנה שעברה?

מר שרון אלפסי : לא. רק אחת קיבלה, הבית של צופים קיבלו. רק הצופים קיבלו.

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : סליחה על השאלה, כמה זה דחוף?

קהל : לנו דחוף.

מר רן מנו : אתה ספורט.

מר שרון אלפסי : אני עכשיו שבתאריך הזה, רן, אנחנו מדברים על ספטמבר, אנחנו מדברים על 9 חודשים אחרי פתיחת שנה, ואני חושב שזה דחוף לכולם.

מר רן מנו : אז אולי באמת צריך למצוא פתרון.

מר שרון אלפסי : אז אני אומר, אני חושב שזה דחוף לכולם, אבל אם אנחנו חושבים שזה יותר נכון כרגע לדון בזה-

מר מאור הרוש : בואו, נדון רגע מה הסיבה לדחייה-

מר שרון אלפסי : ואם צריך לקדם את זה יותר כדי שנעשה את זה יותר מהר, אז גם אם צריך לעשות זימון מיוחד, נעשה זימון מיוחד.

מר רן מנו : הסיבה לדחייה זה שבני עקיבא לא הגישו זה, ואנחנו לא רוצים להשאיר אותם מאחורה.

גב' דנה מורי : אני רגע אציג את העמדה של בני עקיבא, בסדר? כדי שזה יהיה פה ברור, כדי שזה יהיה שקוף לכולם. בני עקיבא כל שנה הגישה תמיכות, מתי שהיה אפשר להגיש תמיכות, כי היו שנים שזה לא קרה. ותמיד הייתה גם זכאית לתמיכות. השנה

הייתה להם שנה מאוד קשה בארגון עצמו. רובם הגדול היו במילואים. מי שבד"כ מטפל בנושא של התמיכות היה במילואים. זאת שהחליפה אותו, הייתה איתה איזושהי אי הבנה. היא קיבלה מידע שאין דד ליין, ולכן היא ככה קצת מסמסה ומשכה את הזמן. ואז בסופו של דבר כבר הגיע המועד של התמיכות, והם לא הגישו את התמיכות. הבקשה כבר כמעט מוכנה מבחינתם. לדעתי, היא אפילו כבר מוכנה, והם או שלחו אותה, או ישלחו אותה, אני לא יודעת, אני יכולה לוודא את זה-

מר ניסים אלקובי : שלחו, שלחו היום אחה"צ.

וזהו. האם זה בסדר שהם פספסו את זה? לא. האם היו להם נסיבות מקלות כי משהו כמו 50% מהצוות שלהם היה במילואים, כן. למה בעצם הבקשה לדחות או לנסות לחשוב על איזושהו פתרון אחר? כי כרגע יש לנו תנועת נוער שאין לה שום תקציב. עכשיו, גם שנה שעברה, בגלל שהיה את כל הנושא של הבחירות והכל, לא היו תמיכות. אנחנו כבר עובדים על אדים של מלפני כמעט שנתיים. מתי שהם היו אמורים, היו פה בחירות, ומלחמה, וכן תמיכות, ואין תמיכות. בסופו של דבר לא היה-

גב' דנה מורי :

מר ניסים אלקובי : שנה שעברה לא חילקו את כל הכסף.

וכרגע יש פה תנועה שנמצאת בבעיה. ולכן אני ביקשתי לנסות ולקיים חשיבה נוספת על הנושא הזה, ולראות איך כן אפשר לאשר איזושהו תקציב עבורם. אם זה בדחייה של ההחלטה על התמיכות. עכשיו, מבחינתי זה לא חייב להיות חודש. כאילו, אפשר גם לקבוע לזה, בואו נדבר על זה שבוע הבא, ובינתיים נדון-

גב' דנה מורי :

זה סיכון, שרון. מה הבעיה, מתקציב קיים, בוא ניתן להם מקדמה, שיוכלו להתחיל לחיות. אני מבין את הלחץ פה. ואח"כ תקזז להם את זה מהתקציב שמגיע להם.

מר רן מנו :

גב' קרן מ. רינות : נכון, אני בעד.

גב' לימור שחק : גם אני בעד.

עו"ד עופר רזניק : רן, אני אסביר. אני אסביר. יש כאן 3 נציגים שהגישו. ובהתאם לזה, הם צפויים לקבל את התמיכות, עפ"י ההחלטה של המליאה. אם רוצים לפתוח את כל ההליך החדש, זאת אומרת, שמורשה החתימה של 3 הנציגים כאן, לא הנציגים, מורשה החתימה שלכם צריכים לחתום על הצהרה שבה הם בעצם מוותרים על-

גב' לימור שחק : הם לא מוותרים. תדייק רגע.

עו"ד עופר רזניק : לא, לא. אל תכניסי לי. אני יודע להסביר את עצמי, תודה רבה. הם מוותרים על התמיכות שהוחלטו בוועדת התמיכות, מוותרים, ובעצם החישוב הוא חישוב מחדש. וזה אומר שאין ספק שאם מישהו נכנס, אז יהיה קיצוץ מאוד משמעותי בתמיכות שתקבלו. זה בסופו של דבר. לא, אין דרך לדעת. כי יש מישהו שעדיין לא הגיש שום דבר. אני לא יודע לחשב אותו. אני לא יודע. אני רק יכול להגיד לך שזה גוף לא קטן.

מר רן מנו : רגע, ה-150,000 ש, הם 150,000 ש, כלומר, אם זה יהיה 3, יחולקו ל-3, ואם זה יהיה 4, יחולקו ל-4?

מר ניסים אלקובי : כן.

מר רן מנו : כלומר, אין פה שינוי.

מר ניסים אלקובי : את סעיף המסגרת אי אפשר לפרוץ.

מר ניסים אלקובי : לשנה הזו, רן. 2024.

עו"ד עופר רזניק : אז עכשיו, אם רוצים לתת מקדמה, זה סיכון, היות ואני לא יודע מה הסכומים שיהיו בסופו של דבר-

מר רן מנו : למה, מתמטיקה פשוטה. גם אם זה יחולק ל-3, ויתנו להם 10,000 ש, אז עדיין מגיע להם 40,000 ש. ואם זה יחולק ל-4, ועדיין אנחנו עם ה-10,000 ש-

עו"ד עופר רזניק : ואם המליאה תחליט-

מר ניסים אלקובי : החלוקה היא לא סוציאלית, יש ניקוד.

עו"ד עופר רזניק : ואם המליאה תחליט על זה, אני מציע שגם יחתמו על הצהרה שבמידה והם יצטרכו להחזיר כספים כלשהם, אז הם יחזירו

את הכספים. זה בעצם העניין. אני פחות אוהב את זה, פחות ממליץ, כי אני לא אוהב לחלק כסף לפני שאני יודע מה אני מחלק.

מר שרון אלפסי :

תראה, ההחלטה, אני פונה רגע לעמותות, הן לא חייבות לתת לי תשובות עכשיו, לא חייבים זה. אני מבקש אישור, מכיוון שהייתה כבר החלטה, אני מבקש אישור, אחד, לדחות כרגע, אני מסיר את זה מסדר היום, ואנחנו דוחים את זה במקסימום כרגע בחודש בדיון. ושתיים, אתם אח"כ תשבו עם עצמכם ותקבלו החלטה, ואם כן, נצטרך לקבל הצהרה מסודרת מכל אחת מהעמותות שהיא מוכנה שאנחנו עושים את החלוקה מחדש, ובודקים אפשרות להכניס גם את בני עקיבא. אני חייב להגיד בזה משהו. התפישה שלי מדברת על זה שבטח תנועות נוער, בטח תנועות נוער ועמותות שתורמות פה לתוך הקהילה, צריכות להיות חלק מהתמיכות שלנו, ואנחנו צריכים לראות שאנחנו באים ותומכים בכלם בצורה שווה. זו התפישה שלי. עם זאת, כל מי שהגיש תמיכות בהתאם לקריטריונים, עמד בקריטריונים, וקיבל את מה שמגיע לו בהתאם לקריטריונים, הוועדה היא ועדה מקצועית, שמי יושב בוועדה הזאת זה יועמ"ש, גזבר ומנכ"ל מועצה. לנו אין שום גישה לקבלת ההחלטות שם. ולכן ההחלטה הי באמת שלכם, בצורה אובייקטיבית. ואני לא רוצה להעמיד אתכם עכשיו במקום לא נעים, אבל אתם תצטרכו לקבל. אני כרגע מסיר את זה מסדר היום, ואנחנו נדון בזה. אני ארים את זה להצבעה, אבל אני מסיר את זה מסדר היום -

גב' לימור שחק :

אבל אני רוצה לשאול שאלה, בהמשך להורדה מסדר היום, את היועמ"ש. האם אנחנו כחברי מליאה כשמצביעים, יכולים לשאול שאלות. אני רוצה להכיר לעומק את העניין הזה של התמיכות, של העמותות, של כמה מקבלים, כמה אנשים נמצאים שם, כמה חברים שם. האם אנחנו כחברי מליאה מותר לנו לבקש לדעת את השאלות האלה, ולרדת ככה לעומק.

עו"ד עופר רזניק : מה זאת אומרת? את קיבלת את-

גב' לימור שחק : את הפרוטוקול.

עו"ד עופר רזניק : קיבלת את הפרוטוקול של החישוב?

גב' לימור שחק : כן.

עו"ד עופר רזניק : אם יש לך שאלות, לפני המליאה שאת זה, ברגע שאת מקבלת, את יכולה לשאול את השאלות. אם יש משהו שנראה לך שלא מובן לך, או משהו בסגנון, ברור שאת יכולה לשאול שאלות.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר רן מנו : אני רוצה רגע לעשות מספרים, כי אנחנו קצת לדעתי מתבלבלים, לא מתבלבלים, אלא פשוט לא חושבים. אנחנו, יש לנו 150,000 ₪ לחלק ל-3, זה 50,000 ₪. אבל אם אנחנו נחלק ל-4, זה 37,000 ₪. זאת אומרת, כל עמותה פה תוותר על 13,000 ₪, כדי-

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : ...מסמך שהם חותמים עליו? יש מסמך שהם צריכים לחתום עליו?

עו"ד עופר רזניק : בוא נקבל קודם כל את ההסכמה העקרונית-

מר ניסים אלקובי : תקבלו החלטה, ונכין.

עו"ד עופר רזניק : יכול להיות שזכויות החתימה שלהם, או מי שמטעם... יכול להיות שלא יסכימו. אין לי מה להכין. מספיק שאחד שלא מסכים-

מר רן מנו : רגע, אם אחד לא מסכים-

עו"ד עופר רזניק : אם אחד לא מסכים, אין לי מה לומר, כן, אין לי מה לומר.

מר שרון אלפסי : לגמרי. בגלל זה זו לא חייבת החלטה פה.

מר מאור הרוש : רגע, צופים זה ברמה שלנו פה?

מר שרון אלפסי : לא, לא. הם לוקחים את הרעיון-

מר ניסים אלקובי : הם ימליצו, אבל-

מר שרון אלפסי : הם לוקחים את הרעיון, וידונו בזה, ויקבלו החלטה.

קהל: השאלה, שרון, אם פותחים את החדש. מה המשמעות. כי זה חודש עד שמאשרים, ואז עד שמועבר הכסף. וכבר אנחנו נכנסים-

מר שרון אלפסי: ההעברה צריכה להיות כמעט מיידית. זו לא הבעיה. הבעיה זו ההחלטה.

גב' דנה מורי: אבל אני אומרת, לא חייב להיות תמיכות בחודש. אני מניחה, היום אנחנו ביום שלישי-

מר ניסים אלקובי: שני.

מר רן מנו: אז היא רוצה ישיבה שלא מן המניין.

גב' דנה מורי: היום אנחנו ביום שני. אני מניחה שעד סוף השבוע כולם יוכלו להעביר את ההחלטות שלהם. ואז אנחנו נוכל מקסימום להעלות את זה בשבוע הבא.

עו"ד עופר רזניק: בואו, חבר'ה, זה... בצורה רצינית. כי מה שיקרה זה שהם יתנו את ההסכמה העקרונית. אני צריך לנסח להם הצהרה, הם יצטרכו לקבל את ההצהרה, יהיו להם טענות על ההצהרה. בואו, זה לא פשוט. הם יצטרכו לחתום על ההצהרה ע"י זכויות החתימה-

גב' דנה מורי: עופר, אז בוא רגע ננסה במקום כל פעם להגיד מה אנחנו לא יכולים לעשות, לחשוב על מה אנחנו כן יכולים לעשות.

עו"ד עופר רזניק: אני אומר לך, אני רק אומר לך שאם חשבת שזה יהיה בזק, זה לא יהיה בזק.

גב' דנה מורי: לא חשבתי שזה יהיה בזק. אבל עד סוף השבוע הם יוכלו לתת את התשובות שלהם-

מר מאור הרוש: הצופים יקבלו פחות משנה שעברה?

מר רן מנו: הצופים לא יוותרו. אני אומר לך, אני ישבתי עקרונית, הצופים לא יוותרו. אומר היועמ"ש עכשיו, אחד לא מוותר, נגמר הסיפור. אז אנחנו מבינים שהדרך הזאת, אין מה ללכת בה בכלל. חברים, אין מה ללכת בדרך שאנחנו יודעים שהיא תרד. בואו אולי נמצא-

גב' קרן מ. רינות : אבל אני רוצה רגע שנעצור שנייה אחת. שנייה, שנייה. אבל אני חושבת שאנחנו כן צריכים לעצור שנייה, ולחשוב שיש פה פלח של קבוצת ילדים שיש להם תנועת נוער, ולא יהיה להם כסף, כתוצאה, אז יכול להיות שעכשיו רונית צודקת והיא אומרת, הצופים לא יסכימו. אבל יכול להיות שאם שנייה הצופים יעצרו שנייה ויגידו, רגע, אנחנו ביישוב קהילתי, ואנחנו כן צריכים, אנחנו לא במיקום-

מר רן מנו : קרן, מה שאת אומרת לא יעבוד, הצופים לא מעניין אותו שאת יישוב קהילתי. אותו מעניין שאם את מורידה לו מהתקציב והוא צריך לתת תקציב-

גב' קרן מ. רינות : אנחנו לא דיברנו איתם-

גב' לימור שחק : אבל למה אנחנו ישר מסיקים שהתקציב ירד מהצופים? אני רוצה לעומק לבדוק. אני, זה חדש לי עולם הכדורסל ועולם חוג. ואני רוצה לבדוק את העומק את הדברים האלה.

מר רן מנו : אבל זה יורד לכולם.

גב' לימור שחק : מה, מה?

מר רן מנו : זה יורד לכולם.

גב' לימור שחק : לא, לא. יש את הקטגוריות, רן.

מר רן מנו : זה לא קשור. אבל בסוף זה יורד לכולם.

גב' לימור שחק : לא בטוח. יש קטגוריות תנועות נוער, יש קטגוריות חוגים. יש-

מר רן מנו : אבל זה ירד לכולם. יכול להיות היחס שונה, אבל זה ירד לכולם.

גב' לימור שחק : לא יודעת, רן, אני לא יודעת. אני באמת לא יודעת. אני אומרת שבשביל שאנחנו נצביע על הדברים האלה, לא, כי עד עכשיו המועצה המקומית בית אריה-עופרים התמיכות היו לתנועות נוער. היום אנחנו רוצים לפתוח זה, בסדר? שנים אחורה-

מר מאור הרוש : אני חייב לתקן אבל. היו מלגות למצטייני ספורט גם-

גב' לימור שחק : לא במסגרת התמיכות. אני לא אמרתי שעוד פעם, רגע חברים, אבל בשביל להצביע-

מר מאור הרוש : זה היה במסגרת התמיכות-

גב' לימור שחק : זה לא היה במסגרת התמיכות. זה היה במסגרת אחרת, זה לא במסגרת התמיכות. בגלל זה היינו צריכים להצביע על זה פעם נוספת.

מר מאור הרוש : בתמיכות... כל הכסף. תמיד אח"כ הוא היה מחלק את זה-

מר שרון אלפסי : טוב, חבר'ה, אני רוצה להרים את זה להצבעה, להסיר את זה מסדר היום, ולדון בזה בצורה מסודרת. מי בעד להסיר את זה מסדר היום?

גב' לימור שחק : מתי נדון בזה?

מר שרון אלפסי : נדבר על זה. יש לנו את החודש הקרוב. אתה לא?

מר מאור הרוש : אין הצדקה לדעתי.

מר שרון אלפסי : אוקי.

גב' דנה מורי : אבל אני לא חושבת שצריך בחודש.

מר שרון אלפסי : לא צריך בחודש. אנחנו יכולים לקבוע-

עו"ד עופר רזניק : אי אפשר לקבוע לו"ז מהבחינה. את מורידה... זה מותנה. זה לא שאנחנו אומרים-

(מדברים ביחד)

גב' דנה מורי : אבל אפשר להחליט בינינו שאנחנו נדבר על זה-

עו"ד עופר רזניק : תראי, אני לא יודע. אי אפשר, מה זה שבוע? שבוע נקבל את המסמכים, ואז עוד שבוע שהם יגישו את הבקשה, הם יגישו את הבקשה.

מר ניסים אלקובי : אני לא יכול כי אני יו"ר הוועדה, אסור לי להיות מוטה.

מר רן מנו : אנחנו, תמנה אחד מאיתנו שיעשה את זה, שידבר איתנו. היועמ"ש.

עו"ד עופר רזניק : אני מייצג את הצופים.

נו, אז עוד יותר טוב, אתה יכול לקבל החלטה? אתה עושה פשרה עם עצמך. אבל אם אתה מייצג אותם, אני יכול לדבר איתך?

מר רן מנו :

רגע, רגע, שנייה. בואו שנייה נעשה יישור קו-

גב' דנה מורי :

אני לא מוכנה שייקחו שקל מהצופים, כאילו שיורידו. יש עמותות אחרות חדשות שנכנסו, שייקחו מהם...התנועה המובילה של הנוער פה, אפשר לקחת ממקורות אחרים.

גב' רונית :

רונית, אבל זה לא מה שהיה. הייתה פה עמותה שקיבלה, ובטעות-

מר רן מנו :

לא, לא, רגע. את מבינה הרי שזה לא לקחת, כי אם הם מגישים-

גב' דנה מורי :

אני הייתי ישבתי לכם פה, מתי התמיכות, מתי יש תמיכות, מתי התמיכות-

גב' רונית :

גם אני הצקתי להם.

גב' דנה מורי :

בסדר, את עוד היית בישיבת המליאה-

גב' רונית :

סליחה, רונית, רונית, רונית, שנייה, דנה, זה לא דיון, בסדר? אני מדבר כרגע במסגרת היכולת שלנו כרגע לקבל החלטה. אני מסיר את זה מסדר היום, ונדון בזה בזמן הקרוב. כבר מחר ייצא תאריך לזימון. זה לא פחות מ-10 ימים-

מר שרון אלפסי :

אני חייב רק להגיד משהו למען הפרוטוקול. זה קרה עכשיו השנה, ואתם דחיתם דיון כי אחת מהעמותות לא הגישה. שנה הבאה אותו דבר. אם אחת מהעמותות של היישוב, אם אנחנו קוראים לזה-

מר מאור הרוש :

אבל זה לא שנה שעברה-

מר שרון אלפסי :

לא, זה מאוד. יש תנאי סף. אני ככה עם החוק. אם יש תנאי סף, אני מסכים שמגיע להם, חלילה, אני מסכים שמגיע לבני עקיבא. הייתה פה טעות, אין בעיה. רגע, רגע. אין לי בעיה, מסכים, הכל טוב-

מר מאור הרוש :

אבל מישהו פנה אלינו? מישהו פנה אלינו? סליחה-

עו"ד עופר רזניק :

מר מאור הרוש : אם שנה הבאה עוד פעם קורה דבר כזה, אתם תזכרו את הישיבה הזאת.

מר רן מנו : אתה שוכח שמה אתה אומר עכשיו, משפיע על ילדים. לא על ההורים-

מר מאור הרוש : אני בעד-

מר רן מנו : ולא על המנהל. אתה משפיע על ילדים. תהיה קצת יותר רגיש, יותר עדין-

מר מאור הרוש : אני מאוד בעד בני עקיבא. אני מוכן גם לשים את היד בכיס של המועצה שיקבלו, זה לא קשור.

מר רן מנו : הוא שנה היה במילואים, אז מה אתה מצפה שהוא יעשה? שיעזוב את עזה, וירוחץ לפה, ויגיש?

מר שרון אלפסי : יש לך חתונה רגע. נו, אז יש לך חתונה. היה דיון מאוד עמוק בסיפור, ואני דיברתי היום עם דנה על הסיפור הזה. בני עקיבא כעמותה קיבלו את המסמכים, ובחרו לא להגיש. ואני מבין-

גב' דנה מורי : לא, לא.

מר שרון אלפסי : רגע, שנייה, דנה. ואני מבין שזה אומר-

גב' דנה מורי : טוב, אז אני אפתח את זה גם למה הם בחרו לא להגיש.

מר שרון אלפסי : שנייה, הכל בסדר. אני-

גב' דנה מורי : כי הם קיבלו מפה מידע שאין להם דד ליין.

מר שרון אלפסי : דנה, אין משמעות למידע הזה בינואר.

גב' דנה מורי : אבל הסברתי, הסברתי שמי שעשה את זה היה במילואים, ומי שהחליפה אותו, אמרו לה, אין דד ליין-

עו"ד עופר רזניק : אז פונים לוועדה-

גב' דנה מורי : ולכן היא לא הגישה.

עו"ד עופר רזניק : ומבקשים הארכת מועד. ואני הייתי נותן להם הארכת מועד-

גב' דנה מורי : אבל מי אמר לה, ...המועצה.

מר ניסים אלקובי : לא סמכות. מה, זה שמדברים עם אנשים סתם. אז היה פרסום.

מר רן מנו : חברים, הוצאנו את זה מסדר היום. אני יש לי חתונות.

מר שרון אלפסי : ירד מסדר היום.

מר רן מנו : 8 בעד, אחד התנגד.

מר שרון אלפסי : כרגע הסרנו את זה מסדר היום.

החלטה: הוחלט פה אחד להסיר את הנושא מסדר היום.

מר שרון אלפסי : תב"ר כבישים ומדרכות. אני רוצה לשחרר אותו, ונדון בזה.

גב' קרן מ. רינות : לא, אבל לא צריך להצביע על זה?

מר שרון אלפסי : לא, הוא טוען שכרגע אי אפשר לשחרר מקדמות. אבל צריך לבדוק.

עו"ד עופר רזניק : אתה רוצה שחרר להם 10%?

גב' נירה אטיאס : כן.

עו"ד עופר רזניק : אתה רוצה לשחרר להם משהו סמלי?

גב' נירה אטיאס : כן.

עו"ד עופר רזניק : מה זה יעזור להם? 10,000 ₪, זה משהו שיעזור להם?

מר שרון אלפסי : רונית, בתקופה הזאת זה מה שיעשה את השינוי?

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : די, חבר'ה, זה ירד מסדר היום.

מר דורון שרעבי : גם הכסף לא עובר ישירות, עובר-

מר שרון אלפסי : חבר'ה, ירד מסדר היום.

מר דורון שרעבי : ...ואח"כ חוזר.

מר שרון אלפסי : תב"ר כבישים ומדרכות. תב"ר כבישים ומדרכות לאישור.

גב' דנה מורי :

רגע, אני חייבת להגיד משהו. אני מצטערת. אני חייבת להגיד משהו. אם ההליך היה מתנהל כמו שצריך, בני עקיבא היו מקבלים את התקציב שהיה מגיע להם, וכל הסכום היה מתחלק בין כל העמותות שהגישו, בסדר? כי בוודאות בני עקיבא היו זכאים לכסף הזה-

עו"ד עופר רזניק : מה זאת אומרת, אם ההליך היה-

גב' דנה מורי : רגע, לא, עופר, שנייה, אני מדברת-

עו"ד עופר רזניק : מה זאת אומרת?

גב' דנה מורי : עופר. אבל אתם לא יכולים לתת לי משפט בלי לדבר?

עו"ד עופר רזניק : אני רק אומר מה זאת אומרת? התהליך כמו שצריך. כל מה שאנחנו עשינו-

גב' דנה מורי : אם היית נותן לי לסיים, היית שומע. בני עקיבא היו מקבלים את הכסף, וכל הסכום היה מתחלק שווה בשווה בין כל העמותות.

עו"ד עופר רזניק : זה לא שווה בשווה.

גב' דנה מורי : לא שווה בשווה, באופן יחסי-

מר ניסים אלקובי : לפי הקריטריונים-

גב' דנה מורי : לפי הקריטריונים שמפורטים בנוהל תמיכות-

עו"ד עופר רזניק : אז מה עשינו לא טוב?

גב' דנה מורי : אתה מוכן להיות בשקט רגע?

מר שרון אלפסי : חבר'ה, די-

גב' דנה מורי : אבל הוא לא נותן-

מר שרון אלפסי : אבל תדברו יפה. דברו יפו.

גב' דנה מורי :

עכשיו, בני עקיבא לא היו בסדר, הם לא הגישו בזמן, מסיבות שחלקן תלויות בהם, מסיבות שחלקן לא תלויות בהם. בסופו של דבר, מה שאני רוצה זה שהתנועה תוכל לפועל. לא אכפת לי אם זה במסגרת תמיכות. אם הם יוותרו, או אם הם לא רוצים לוותר. וזה בסדר, וזו זכותם. מה לעשות, הייתה פה

טעות. אבל בסופו של דבר שיהיה ברור שאם לבני עקיבא אין תקציב, הם לא יוכלו לפעול. עכשיו אפשר להמשיך הלאה-

עו"ד עופר רזניק : כן, אבל את סתרת, כי אמרת שההליך לא היה תקין. זה באמת למה התכוונת?

גב' דנה מורי : מה התכוונתי? כי הם קיבלו מידע, לא, כי הם קיבלו מידע-

עו"ד עופר רזניק : אז את אומרת שההליך שלנו לא היה תקין?

גב' דנה מורי : לא אמרתי את זה באופן אישי-

עו"ד עופר רזניק : אבל זה מה שאמרת. לא, אמרת שההליך של המועצה. ואני רוצה הבהרה. כי אם מישהו אומר שההליך של המועצה לא תקין, אני בתור יועמ"ש, אני רוצה להגיד-

גב' דנה מורי : אין בעיה. הם קיבלו מידע לא תקין-

עו"ד עופר רזניק : אז או... או שתחזרי בד-

גב' דנה מורי : הם קיבלו מידע לא תקין.

עו"ד עופר רזניק : אוקי. אז את חוזרת בדך שההליך לא היה תקין, הם קיבלו מידע לא תקין.

גב' דנה מורי : הם קיבלו מידע לא תקין.

מר רן מנו : אנחנו יכולים להתווכח על זה שעות. בסוף היום צריך לתת להם כסף, ובסוף היום צריך למצוא פתרון לתת להם איזשהו מקדמי. אני חושב.

4. תב"ר כבישים ומדרכות – אישור.

מר שרון אלפסי : תב"ר כבישים.

מר ניסים אלקובי : תב"ר סימון כבישים על סך 97,000 ₪. מימון, 77,653 ₪ ממשרד התחבורה, 19,413 ₪ קרנות המועצה.

מר ישראל מאיה : למה זה מיועד, מה עושים זה?

מר ניסים אלקובי : מה שעשינו כמו עכשיו, סימון של מעברי החצייה.

מר מאור הרוש : זה עוד?

מר ניסים אלקובי : לא, לא, זה התב"ר של השנה. זה תחזוקה שוטפת, נכון.

מר מאור הרוש : תחזוקה של הכבישים. כבר ביצעתם חלק מהעבודות.

מר ישראל מאיה : למה לא מקבלים 100% ממשרד התחבורה?

מר ניסים אלקובי : כי זה מה שהם מממנים. כי זה הכללים שלהם.

מר ישראל מאיה : מאיזו קרן?

מר ניסים אלקובי : איך?

מר ישראל מאיה : מאיזו קרן?

מר ניסים אלקובי : אני לא יודע להגיד מאיזו קרן. אני מייצג פה את הגזבר, שהוא מנסיבות אישיות לא פה היום.

מר רן מנו : מה זה משנה, זה יוצא מקרן. מה זה משנה לך מאיזו קרן זה יוצא.

מר ניסים אלקובי : זה המצ'ינג שלנו.

גב' נירה אטיאס : כמה הסכום שאנחנו מקבלים?

מר ניסים אלקובי : 77,000 ₪.

גב' נירה אטיאס : אבל יש עוד דברים פה לא תקניים, כמו הגדרות, זה משהו שהולך-

מר ניסים אלקובי : מה זה קשור? יש הגדרות ברורות מה נכנס בפנים. מעקות אנחנו עושים כמועצה.

מר שרון אלפסי : מדובר על באמפרים.

מר דורון שרעבי : ישן מול חדש נחשב קרן?

מר שרון אלפסי : קרן פיתוח.

מר דורון שרעבי : בסדר, אני הבנתי מה זה תב"ר עכשיו. ישן מול חדש, נחשב קרן? שייך לתקציב של קרן?

מר שרון אלפסי : הוא נכנס לקרן.

מר דורון שרעבי : לא, הוא צריך להיות בתקציב. גם ישן מול חדש, וגם תקציב מבנה ציבור, אני רוצה לדעת אם זה קשור לקרנות.

מר ניסים אלקובי : מה זה קשור עכשיו להצבעה?

מר דורון שרעבי : זה בוודאי, כי אתה עכשיו מוציא כסף-

מר ניסים אלקובי : על כבישים ומדרכות.

מר דורון שרעבי : אתה לא אומר לי מאיזו קרן. ואם אני מוציא מישהו מול חדש, או מתקציב מבנה חינוך, אני לא רוצה להוציא משם כסף.

עו"ד עופר רזניק : אבל זה לא זה. יש תב"רים ספציפיים. זה תב"ר כבישים ומדרכות.

מר רן מנו : אנחנו נוותר על 70,000 ש"ח, כי אנחנו לא רוצים להוציא, לא הבנתי. קודם כל תיקח את התב"ר, אח"כ נשאל מאיפה. קודם כל לוקחים, תימנים. לא לימדו אותך תימנים קודם כל לוקחים, מה יש לך?

מר דורון שרעבי : בשיטה הזאת עבדו פה 5 שנים קודמות, ולא נשארה לירה, לירה לא נשארה לנו.

מר שרון אלפסי : יאללה, חבר'ה, תב"ר כבישים ומדרכות, אישור. מי בעד? פה אחד.

מר מאור הרוש : אני רק שאלתי אם הכסף הזה עכשיו הוא לפרויקט עתידי, או שזה חלק מהדברים כבר עשינו בשוטף-

מר שרון אלפסי : חבר'ה, אני אגיד לכם למה זה הולך. המטרה היא זה להקים תב"רים ברח' ניצנים. זה חלק מהתהליך, ואנחנו רוצים לראות איך אנחנו מזרזים.

מר רן מנו : חבר'ה, חבר'ה, אני מבקש, אף אחד לא מדבר יותר. אני צריך ללכת.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר סימון כבישים והתקני בטיחות לשנת 2024 ע"ס 97,066 ש"ח.

מימון: 77,653 ש"ח משרד התחבורה.

19,413 ש"ח קרנות המועצה.

5. הצטרפות לבנקאות באינטרנט – חטיבת הביניים לבונה.

מר ניסים אלקובי: סעיף 5. הצטרפות לבנקאות באינטרנט, של חטיבת הביניים לבונה-

מר מאור הרוש: למה אנחנו צריכים להצביע על זה? לא, רגע, יש לנו איזו חבות אליהם, אחריות אליהם? מה זה אומר? למה אני צריך להצביע על זה?

מר ניסים אלקובי: מאחר וזה עיכוב של המועצה, והוא צריך, רוצה, מבקש להיכנס דרך האינטרנט לקבל נתונים, ולא להמתין לא לעדכון-

עו"ד עופר רזניק: גישה, גישה.

מר ניסים אלקובי: גישה פשוט. צריכים לאשר לו את זה.

מר ישראל מאיה: זו גישה למידע בלבד.

מר ניסים אלקובי: בלבד, נכון. לקבלת מידע דרך האינטרנט.

מר שרון אלפסי: קדימה. סעיף 5, הצטרפות לבנקאות באינטרנט, חטיבת הביניים לבונה, מי בעד? פה אחד.

גב' נירה אטיאס: שייכנסו לאינטרנט.

החלטה:

המועצה מאשרת לחט"ב לשירותי הבנקאות באינטרנט הניתנים על ידי בנק הדואר, על פי התנאים המפורטים בכתב הצטרפות/עדכון לשירותי בנקאות באינטרנט ללקוחות עסקיים בבנק הדואר.

6. הצטרפות לאיגוד רשויות שומרון – אישור.

מר שרון אלפסי : הצטרפות לאיגוד רשויות שומרון. ניסים.

מר רן מנו : מה זה אומר?

מר ניסים אלקובי : אנחנו נסביר. 23 רשויות בשומרון בתהליך של איחוד. בוא נאמר ככה, 21 הצטרפו, אנחנו מבין השתיים שעדיין לא הצטרפו. הייתה לנו פגישה איתם כאן, הם הסבירו את המשמעויות. המשמעויות הן בעצם של איגוד ואיגום של משאבים. במירכאות אני אומר, או שלא במירכאות, הפרס הראשון שאנחנו נקבל על ההצטרפות אם נצטרף, זה 200,000 ₪-

מר שרון אלפסי : 400,000 ₪ לשנתיים.

מר ניסים אלקובי : 200,000 ₪ לשנה, למשך שנתיים.

מר רן מנו : משלמים להם?

מר ניסים אלקובי : איך? לא, הם יעמידו לטובתנו דרך קולות קוראים וכו' שהם השיגו כאיגוד ממשרדי ממשלה. אנחנו בשנתיים הראשונות פטורים מתשלום.

מר רן מנו : ואחרי זה?

מר ניסים אלקובי : אחרי זה יש תעריף.

מר רן מנו : כמה?

מר ניסים אלקובי : אתה יכול פרוש מתי שאתה רוצה.

גב' דנה מורי : מה המחויבות שלנו להם? זה משהו, נגיד הם עכשיו יוצאים לאיזה מכרז גדול-

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : אבל אמרתי, בשנתיים הראשונות אנחנו פטורים מתשלום.

מר שרון אלפסי : זה מה שהצלחנו להוציא. הם ישבו פה, דיברו איתנו-

מר מאור הרוש : מה העלות שלנו אחרי השנתיים? שנדע.

מר שרון אלפסי : בערך 20,000 ₪ ומשהו.

מר ניסים אלקובי : זה סדר הגודל. קובעים בכל שנה. אפשר גם מחר בבוקר לצאת. אפשר לצאת מתי שרוצים. מה זה לא לשלם? אתה יכול, יש מקומות שיש מציינג. אומרים לך, סתם דוגמה, על 100,000 ₪ תשים 10%. עדיין זה משתלם לך. אבל לצאת, אנחנו יכולים מתי שרוצים-

מר שרון אלפסי : היתרון היחסי של איגוד, היתרון היחסי של אשכולות, של משכ"ל, זו היכולת שלהם לאגם מספר יישובים, ולנסות להשיג גם מכרזים, וגם מחירים הרבה יותר טובים-

מר ניסים אלקובי : זה יוצר תחרות-

מר שרון אלפסי : לצורך העניין-

מר ניסים אלקובי : גם מול משכ"ל, וגם מול-

גב' קרן מ. רינות : וגם שיתוף פעולה.

מר שרון אלפסי : בהתאם לצרכים שלנו ביו"ש. זה הרעיון, היתרון הגדול של אשכול. 10,000,000 ₪ הלוואה. מי בעד?

מר ניסים אלקובי : סעיף 6. הצטרפות לאיגוד רשויות שומרון, מי בעד?

גב' לימור שחק : רגע, יש לי שאלה, סליחה. רן, או שתלך, מלחיץ אותי שאתה בלחץ. אני רוצה רגע להבין מה המשמעות של זה. אני רוצה להבין האם כשמתחברים לשומרון, האם לחברי המועצה, איפה אנחנו פה בקבלת החלטות במכרזים ובהכל. אני רגע רוצה להבין עד הסוף.

מר שרון אלפסי : אני אגיד. הסיפור של המכרזים שלהם זה מכרזים סגורים, אין להם קשר. זה יוצר מצב של פטור ממכרז. אנחנו היום כדי לעשות עכשיו פיננסי אשפה, אנחנו מחויבים במכרז מסודר. פה ברגע שאנחנו עובדים מול האשכול או מול משכ"ל, אנחנו פטורים ממכרז. אנחנו יכולים לקחת הצעת מחיר אחת, לבוא, לעשות סיור קבלנים, ולצאת לביצוע עם מי שהכי מתאים לנו כרגע-

גב' דנה מורי : אני לא בטוחה. רגע, יש את המכרזים של החברה למשק שזה נכון, זה פטור ממכרז, ועדת השלושה וכל זה-

מר ניסים אלקובי : גם פה, אותו דבר.

גב' דנה מורי : אבל יש גם מכרזים שיכול להיות שהאיגוד עצמו מחליט שהוא מוציא עבור כללי חברי האיגוד.

מר ניסים אלקובי : נכון, נכון.

מר שרון אלפסי : אבל אתה לא חייב לקחת.

גב' דנה מורי : לא, אתה לא חייב.

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק : אם אני עושה הקבלה...במטאפורה, זה כמו הגפן שיש ספקים שהם-

מר ניסים אלקובי : נכון. את רוצה, לוקחת. לא רוצה, אומרת תודה.

מר שרון אלפסי : הצטרפות לאיגוד רשויות שומרון, מי בעד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הצטרפות לאיגוד רשויות שומרון.

מר שרון אלפסי : חבריה, רן הולך. אני רק את העדכון שאני חייב לכם שני עדכונים אחרונים. החיבור לאשכול, הייתה פגישה מצוינת, ניסים נגע בזה. סה"כ 400,000 ₪ בשנתיים, 200,000 ₪-

גב' קרן מ. רינות : עם מי נפגשתם? דרך אגב.

מר שרון אלפסי : עם המנכ"לית ועם יו"ר האיגוד, עם אבי רון. הייתה פגישה מצוינת, והחיבור לאשכול יכול להיות מצויין. אתמול הייתה לנו פגישה מאוד, מאוד חשובה עם משכ"ל. משכ"ל זו החברה למשק וכלכלה. זו החברה של השלטון המקומי. היא עובדת עם 258 רשויות, מאגדת כמעט 40 מכרזים מאוד, מאוד מסודרים, ומאפשרים לנו לצאת לפטור ממכרז. החברה למשק וכלכלה, אתמול הצלחנו להגיע איתם להסדרה על חלק גדול מהמכרזים בהתייעלות. תהליכים שאני חושב שהם מאוד, מאוד חשובים-

גב' קרן מ. רינות : רק שנייה, שרון, זה מהר לי מדי. סליחה. יש שני דברים. יש אשכול ויש החברה למשק וכלכלה.

מר שרון אלפסי : בסוף זה כמעט אותו דבר. רק שהאשכול הוא הרבה יותר קטן. הוא עושה התאמות. יש כמה אשכולות במדינת ישראל. חלוקה לפי אזורים. אשכול איו"ש נותן מענה לצרכים של יו"ש.

גב' קרן מ. רינות : סבבה.

מר שרון אלפסי : מרכיבי ביטחון-

גב' קרן מ. רינות : מיוחד.

מר שרון אלפסי : עבודה מול משרד הביטחון, עבודה מול הצבא, מכרזים שרלוונטיים למה שקשור לאזור שלנו. זה היתרון היחסי שלהם. והתאמות בהתאם לצרכים שלנו ביו"ש. משכ"ל מאגדים את כלל הרשויות בארץ, את כל 258 הרשויות בארץ, ועוד 61 רשויות אזוריות. זה הרעיון המרכזי שלהם, ולכן היכולת שלהם להשיג הרבה פעמים מחירים טובים, תהליכים של ביקורת ובקרה שהם עושים. הם מאוד, מאוד חכמים לרשויות, בטח לרשויות קטנות. עם זאת, אנחנו מאוד מאותגרים, כי יש להם הרבה פרמטרים שאנחנו לא יכולים לעמוד בהם. עבודה מול רשויות קטנות, היקפים הרבה יותר קטנים, ויש קבלנים שלא בהכרח זה. אתמול הצלחנו ליצור מצב שאין מצב שאנחנו רוצים להצטרף לאנשהו, ואנחנו לא נהיה חלק מהתהליך, כולל גיוס משאבים, וכולל הירתמות מלאה להקים פה מרכז חדשנות גדול, ולהוביל אותנו בכל מיני תהליכים של התפתחות, שזה סופר, סופר חשוב-

גב' דנה מורי : הייתם בזה של העיר החכמה שלהם?

מר שרון אלפסי : אנחנו עכשיו נוסעים, ב-19 לחודש.

גב' דנה מורי : זה יפה, הייתי שם.

מר שרון אלפסי : ב-18, בסדר?

גב' דנה מורי : יש להם כזה, הם עשו כמו תערוכה, מיצג כזה של ערים חכמות, כל מיני פתרונות ודברים כאלה.

מר שרון אלפסי : בסדר?

גב' קרן מ. רינות : לא, יש לי שאלה לגבי משכ"ל. זה כרוך שוב באיזושהי עלות, באיזושהי מחויבות?

מר ניסים אלקובי : כן. במשכ"ל את לא במחויבות מראש, במשכ"ל את משלמת עמלה על כל מכרז. לכל מכרז יש לו סוג עמלה שלו. העמלה הממוצעת היא 4.5%. בגינון למשל, אם אתה לוקח גם פיקוח אז זה 7%. באשכול אתה משלם דמי חבר קבועים, ולא משלם עמלה. עכשיו היתרון שאנחנו נשקול בכל פעם הצעות מפה והצעות מפה, ועדיין תמיד תהיה שמורה לנו על הזכות לצאת גם באופן עצמאי.

מר שרון אלפסי : הרעיון המרכזי בתוך הסיפור של משכ"ל מול האשכול, קודם כל, אנחנו הצלחנו, אני מקווה שהצלחנו להוריד את הריביות בצורה משמעותית, ונעשה את זה דיפרנציאלי בהתאם לצרכים, בסדר? את העמלות.

מר ניסים אלקובי : את העמלות, רק את הריביות.

מר שרון אלפסי : לא, את העמלות, סליחה, את העמלות. אני חבר בדירקטוריון שם, חלק מכמה ראשי רשויות שהצטרפו. אם אני לא טועה, אני חושב שאני הראשון בבית אריה מבחינת ראשי הרשויות, שחבר בתוך הדירקטוריון של משכ"ל. הדירקטוריון של משכ"ל, המשכ"ל, כי אני כבר כמעט 58 שנים, וזה מאוד, מאוד משמעותי לרשויות כמו שלנו. יש אינטרסים לקדם שם באמת את הצרכים קודם כל של בית אריה ועופרים, ואני רואה בזה יתרון משמעותי. שני מכרזים-

מר דורון שרעבי : זו נקודה חשובה, כדאי שתבינו את הנקודה הזאת, כי ראש רשות שהוא חבר בדירקטוריון של משכ"ל זה בד"כ ראש רשות שהוא ותיק, הוא הרבה מאוד שנים, ורשות מאוד, מאוד גדולה. אנחנו גם רשות קטנה, וגם ראש מועצה שהוא חדש בתפקידו, והוא הצליח להשתחל לתוך המערכת הזאת. אז זו נקודה מאוד חשובה, וזה לטובת היישוב.

מר שרון אלפסי : אז כן, אני מאמין ומקווה באמת שזה אנחנו נדע באמת לקדם שם אינטרסים משותפים גם למשכ"ל וגם לרשויות הקטנות,

שזה בעיקר לטייטל הזה, כי הרבה פעמים אנחנו לא מיוצגים. זו הייתה גם אחת מההתניות שלי במועצת יש"ע, אם להצטרף או לא להצטרף, ולראות שבאמת אנחנו צריכים לייצג נאמנה את הרשויות הקטנות בתוך מועצת יש"ע, מה שלא היה בשנים הקודמות. לפחות לא במועצת יש"ע הקודמת. ואני חייב להגיד לכם שיש שם רוח צעירה ומדהימה במטרה לקדם שם הרבה תהליכים. ואני חושב שיש שם יופי של זה.

2. מכרזי כוח אדם סטטוטוריים – מנהל מחלקת חינוך וגזבר.

מר שרון אלפסי : טוב, מכרזי כח אדם. ניסים.

מר ניסים אלקובי : שני מכרזים סטטוטוריים שפרסמנו. אנחנו בעיצומם של המכרזים. אחד זה מנהל מחלקת חינוך, שמסיים את תפקידו ועובר לעבוד בגדרה. והשני זה גזבר הרשות המקומית, שיוצא לפנסיה.

גב' דנה מורי : שניהם עוזרים בנובמבר?

מר ניסים אלקובי : איך?

גב' דנה מורי : בנובמבר הם עוזבים?

מר שרון אלפסי : הגזבר בסוף השנה.

מר ניסים אלקובי : הגזבר בסוף השנה, אבל ההחלפה תהיה עד נובמבר. כן, הכוונה שלנו שתהיה חפיפה והכנה, ומי שייכנס איתנו לתקציב הבא, יהיה כבר הגזבר החדש.

מר מאור הרוש : עד מתי ההגשות?

מר ניסים אלקובי : ההגשות היו עד ה-5.9, והיום האריכו אותן עד ה-14.9 נדמה לי, יש את התאריך, בגלל הכנסת מערכת הנמ"ר, המערכת הממשלתית, הם ביקשו, הם אמרו שזה חייב להיות עם הארכה עוד שבוע. הארכנו, אין לנו התנגדות בעיקרון. אנחנו רוצים כמה שיותר מועמדים, כמה שיותר טובים.

גב' דנה מורי : הגישו כבר? אתם יודעים אם הגישו?

מר ניסים אלקובי : אני יודע שהגישו, אני לא יודע להגיד לך כמה. אבל היו הגשות, כן.

מר מאור הרוש : לאיזה תפקיד?

מר שרון אלפסי : לשניהם.

מר ניסים אלקובי : לשניהם כבר הגישו, לשניהם כבר יש הגשות.

גב' דנה מורי : יפה, כי זה הרבה זמן לפני. בד"כ-

מר שרון אלפסי : תפקיד גזבר, אגב, אני שמעתי שיש היענות מדהימה, וזה אני מקווה שזה באמת נכון.

גב' לימור שחק : יכול להיות שפספסתי. מי אמור להיות בוועדה?

מר ניסים אלקובי : הוועדה מורכבת, קודם כל-

גב' לימור שחק : של מחלקת חינוך אני מדברת-

מר ניסים אלקובי : לא, זה אותו דבר. שניהם סטטוטוריים, אז זה ראש מועצה יושב ברשות ועדה, בניגוד לוועדות האחרות-

גב' לימור שחק : האם בתור מחזיקת תיק, מותר לי להיות?

מר ניסים אלקובי : איך?

גב' לימור שחק : מחזיקת תיק, יועמ"ש, מותר להיות?

עו"ד עופר רזניק : נציגים ספציפיים שמורכבים מעובדי מועצה, ונציגים של ציבור, משרד החינוך-

מר ניסים אלקובי : משרד החינוך שולח נציגים.

גב' דנה מורי : ויש גם נציגי ציבור שלנו, לא? בוועדות האלה.

מר ניסים אלקובי : לא בוועדות האלה, לא בסטטוטורי.

גב' דנה מורי : באלה לא?

מר ניסים אלקובי : לא, אין בוועדה כזאת משקיפים.

גב' לימור שחק : משקיפים גם לא?

מר ניסים אלקובי : לא, אלה ועדות-

עו"ד עופר רזניק : זה גם ועדות שהפרטיות שלהן ספציפית, כי מועמדים-

מר ניסים אלקובי : בגלל זה, זה סטטוטורי.

מר שרון אלפסי : אפשר להציג את הקו"ח לפני? לצורך העניין, מחזיקת תיק חינוך.

עו"ד עופר רזניק : דבר איתי אח"כ על זה, בסדר?

מר שרון אלפסי : טוב.

7. מנויי בריכה לשנת 2024 – דו"ח מצב.

מר ניסים אלקובי : זהו, סעיף אחרון זה נושא המנויים לבריכה. אז מעבר לחומרים ששלחתי לכם, אני מבקש-

מר שרון אלפסי : אם נסיים את הדיון שיש אור בחוץ או לא.

גב' לימור שחק : אנשים מהקהילה שבועדות האלה? מי זה נציגי ציבור?

עו"ד עופר רזניק : לא, לא, זה נציגים של משרד החינוך, של-

גב' לימור שחק : אז אין נציגי ציבור בכלל.

עו"ד עופר רזניק : לא.

מר ניסים אלקובי : זה מעודכן להיום בצהריים. בדף הראשון יש לכם את הסטטוס של המנויים. השינוי המרכזי הוא במנויים החודשיים, תראו את הירידה הדרסטית.

גב' קרן מ. רינות : כן, בסדר, זה היה צפוי אבל.

מר ניסים אלקובי : נכון, ועדיין. ובדף השני יש לכם את דף ההוצאות וההכנסות. וכשעדיין הוא לא מלא. כפי שאמרתי לכם, את חודש אוגוסט אנחנו נוכל לדעת לקראת אמצע החודש, אחרי שיוגשו כל החשבונות-

גב' קרן מ. רינות : אף על פי שאני רוצה לפתוח את הדיון בזה שאנחנו יותר מפי 2 משנה שעברה, בהכנסות. וצריך לזכור את זה, זה חשוב ממש.

מר שרון אלפסי : גם בהוצאות.

גב' קרן מ. רינות : באמת.

מר שרון אלפסי : גם בהוצאות אבל.

גב' קרן מ. רינות : בסדר, אבל בשנה שעברה-

מר שרון אלפסי : וזה חלק משיקול שלנו עכשיו קדימה.

מר ניסים אלקובי : זה, כפי שכתבתי גם במייל, זה דו"ח נתונים-

גב' קרן מ. רינות : כן, לא מבוקר.

מר ניסים אלקובי : לא מבוקר ולא מדוד לפרטים, אלא נותן תמונת מצב, בכדי שאנחנו נוכל לדעת מה סדר הגודל של הקאנטרי, איך הוא לוקח אותנו. והודעתי מכאן, כפי שאתם רואים בנתונים המרכזיים, את הפעילויות שביצענו במסגרת הכוללת של עולם התרבות, והשארתי את מה שרלוונטי באמת לתפעול עד כמה שיכולנו-

גב' קרן מ. רינות : של הברכה.

מר ניסים אלקובי : לתפעול של הקאנטרי, של הברכה ושל חדר הכושר ביחד.

גב' נירה אטיאס : יש לנו כמה דברים להגיד.

מר ניסים אלקובי : בבקשה.

גב' נירה אטיאס : אנחנו ראינו את ההוצאות על מתנפחים. ואנחנו אומרים, למה אנחנו לא משכירים, לא קונים, סליחה, לא רוכשים מתנפחים, כדי שיהיו לשימוש שלנו, ואז גם אנחנו יכולים להוריד את עלויות המתנפחים, שכל פעם אנחנו משכירים אותם בסכומים גבוהים מאוד. וזה קצת גם בשבילנו שאנחנו יכולים להפעיל את זה כל הזמן, ולא רק כל פעם לחפש שיביאו לנו-

מר שרון אלפסי : אני אגיד לך מה אני חושב על הרעיונות-

מר ניסים אלקובי : אבל לא חישבנו את זה פה.

גב' נירה אטיאס : יש את זה. לא פה, זה היה-

מר שרון אלפסי : אני אגיד לכם למה אני חושב שלא, כי מתקן מתנפח שאתה לוקח אותו, תפעילי אותו 5 שנים נראה לך את אותו מתקן? פה יש לנו את היכולת להחליף מתקנים, לשנות. זה ביטוחים להכל.

מר מאור הרוש : רק לראות מה ההשלכות של הביטוח. אם בכלל, לא בהכרח תהיה.

מר שרון אלפסי : אבל זה לבוא ולהפעיל ולפתוח את אותו מתקן במשך שנתיים, שלוש. זה נראה לי קצת משעמם. פה יש לנו יכולת להחליף.

מר מאור הרוש : אתה מקבל מתקן מלוכלך, מסריח. ראינו איזה מתקנים. חלק מהמתקנים ראינו אותם. אתה לא מקבל עכשיו פותח אותו מהניילון. עלות ההשכרה היא מאוד גבוהה. בעלות השכרה, אני קונה אחד כזה. אתה קונה מתקן.

מר ניסים אלקובי : כן, אבל זה דיון נפרד. זה דיון נפרד. זה דיון נפרד. אנחנו מדברים עכשיו על הנושא של האחזקה של הקאנטרי עצמו.

גב' נירה אטיאס : היה לנו את ההדברה, שעשינו הדברה של נמלי אש, שמה שבאמת הפריע פה לתושבים-

מר ניסים אלקובי : נמצא באחזקה. זה בפנים.

גב' נירה אטיאס : וזה לא היה משווק, כי אנשים למשל לא היו מגיעים לקאנטרי בגלל נמלי האש.

גב' קרן מ. רינות : אנחנו עוד פעם חוזרים לנקודה של השיווק. אני חושבת שאנחנו צריכים פה באמת אולי איש מקצוע אפילו שיעזור לנו עם הדבר הזה, כי אני חושבת שאנחנו מפספסים בשיווק, באמת. גם לפני שהתחילה העונה לא עשינו את זה כמו שצריך. אבל אז אני אומרת, בסדר, תחילת זה-

מר ניסים אלקובי : נכון, זה ידענו, נכון, זה ידענו.

גב' קרן מ. רינות : אני גם רוצה להוסיף משהו שקצת נירה ואני התכתבנו עליו, על הנושא הזה של האתר. יוצאים המון פלאיירים, ויוצאים המון, המון דברים, וזה, אבל כאילו חסר איזשהו מקום שרגע יאגד את הדברים. פתאום אני רוצה, אה, רגע, הבריכה מתי פתוחה, איפה אני מוצאת את זה, איפה זה. רגע, מה שלחו פה, מה שלחו שם. ממש לקחת איזשהו חלק באתר, ולייעד אותו רק לנושא הזה של כל הפעילויות של התרבות, של הקאנטרי.

מר ניסים אלקובי : את מרימה וזה טוב. אנחנו עוסקים, היום בצהריים הוצאתי מייל זועם למי-

מר שרון אלפסי : מפעיל את האתר.

מר ניסים אלקובי : מתחזק, מפעיל לנו את האתר, אם אפשר לקרוא לזה אתר. מבחינתי, אני קורא לזה לוח שעם, לוח שעם שנועצים בו דברים, ועד שאתה לא מוציא את הנעץ... זה לא אתר. בואו, מה שיש למועצה באמת זה לא אתר. הוא לא מתאים לתקופה, הוא לא מתאים לזמן. אנחנו יודעים. הם היו פה, הראו לנו דוגמאות. אני אומר, מפעילי האתר הזה היו פה אצלנו בפגישה. היא הראתה לנו דוגמאות וכו'.

גב' נירה אטיאס : לשדרג.

מר ניסים אלקובי : מה?

גב' נירה אטיאס : לא, לשדרג אותו.

מר ניסים אלקובי : לשדרג אותו, כן. רק שבינתיים הם לא נותנים לא שירות, והיום הוצאתי להם מייל זועם שאם זאת רמת השירות, שלא יגישו גם הצעה, שלא יגישו הצעה. זה שהם יביאו לי גם מרצדס, אבל בלי שירות, אני לא רוצה אותה. אני לא רוצה אותה כי בסוף אנחנו צריכים שירות, ושירות זמין ובזמן בדיוק לדברים האלה שהעליתם פה.

גב' נירה אטיאס : בדיוק לתושבים יש ריבוי הודעות-

מר ניסים אלקובי : בדיוק לזה.

גב' נירה אטיאס : אם זה בתרבות, אם זה בביטחון, אם זה בזה. בנוער.

מר ניסים אלקובי : מסכים אתכם. זה חלק שהוא צריך כן לעבור איזשהו שינוי בתפישה פה. אני מסכים אתכם.

מר ישראל מאיה : אני רוצה לדבר על האחזקה. קודם כל, מי נותן אחזקה לברכה?

מר ניסים אלקובי : באיזה תחום? מי מפעיל?

מר ישראל מאיה : לא מפעיל, אחזקה. כתוב פה אחזקה.

מר ניסים אלקובי : נכון, יש שם כמה סעיפים שנכנסים בפנים.

מר ישראל מאיה : מה למשל?

מר ניסים אלקובי : הכל. מתיקוני חשמל, מערכות ומשאבות-

מר ישראל מאיה : מערכות כיבוי וגילוי יש שם?

מר ניסים אלקובי : בטח.

מר ישראל מאיה : הכל? יש דו"ח של זה-

מר ניסים אלקובי : הכל, כן.

מר ישראל מאיה : של בדיקת המערכות?

מר ניסים אלקובי : כן, בטח.

מר ישראל מאיה : כן? אני אבוא-

מר ניסים אלקובי : שלהם, של משרד הבריאות, כן.

מר ישראל מאיה : יש?

מר ניסים אלקובי : הכל קיים.

מר ישראל מאיה : יופי. תחזוקה של שירותים ומקלחות, מי עושה את זה? כי שם זה ביזיון מה שקורה שם.

מר ניסים אלקובי : למה אתה קורא תחזוקה? לניקיון או-

מר ישראל מאיה : לתחזוקה, הברזים נוזלים, כל הטושים נוזלים, כל המים יוצאים לצדדים. הניקיון זה לא ניקיון. יש גם דרך אגב, ראיתי באחד הדו"חות שנתת, יש תשלום ועובד ניקיון מבוצע דרך דרור. מי זה הדרור הזה?

מר ניסים אלקובי : דרך ספק, לא דרך דרור, דרך ספק שלנו.

מר ישראל מאיה : כן, אבל-

מר ניסים אלקובי : ספק שמספק לנו את עובדי הניקיון.

גב' דנה מורי : אבל אין שם עובד ניקיון כל הזמן.

מר ניסים אלקובי : יש-

מר ישראל מאיה : לא, יש אחד שמנקה שם כל הזמן-

גב' דנה מורי : לא, אני הייתי שם, הייתי שם בחוג השחייה, היה מדהים דרך אגב, חוג השחייה. הם היו מדהימים. וילדה אחת הקיאה

בחוץ, לא בדשא, בין זה שיוצאים מהמקורה. גם על זה צריך לדבר. אני לא מצליחה להבין כאילו מה הבעיה. ולקח איזה יותר משעה עד שבאו וניקו את זה.

מר ניסים אלקובי : יכול להיות.

גב' דנה מורי : אז זה אומר שאין שם עובד ניקיון-

מר ניסים אלקובי : יש שם עובד ניקיון, מה זה אין? יש שם עובד ניקיון צמוד, מהיום שנפתחה עפ"י החלטה שלנו-

גב' דנה מורי : ...אני שאלתי, אמרתי להם, מחכים שהעובד יגיע.

מר ישראל מאיה : עכשיו, אני חייב לציין עוד דבר אחד. במשך חודש וחצי המים היו מלאים שערות, שיער של אנשים.

גב' קרן מ. רינות : חייבים להכריח לשים כובע, מה זה הדבר הזה?

מר ישראל מאיה : בכמויות. ורק באמת בשבוע וחצי האחרונים, אני לא רואה יותר שיער, כנראה שהם עושים איזושהי פעילות שם. ואין שום סיבה שלא ייכנסו לשם עם כובעי מים. אני לא מבין למה, אני חייב להגיד בצער שבנושא המשמעת אנחנו בבעיה קשה.

גב' קרן מ. רינות : אבל אסור להרים ידיים, ניסים, אני מצטערת-

מר ניסים אלקובי : לא, אני מסכים אתך שאסור להרים ידיים, אבל מצד שני אתה מצפה גם מהאנשים דאגה בסיסית של משמעת.

גב' קרן מ. רינות : יש שלטים. לא באמת, אני אומרת, אני למשל נגעלת להיכנס לבריקה הזאת. דוגרי אני אומרת לכם, מגעיל אותי. למה? בגלל הדבר הזה שאני אפתח את הפה בשחייה, ופתאום תהיה לי כאן שיער בפרצוף, זה מגעיל.

גב' דנה מורי : פשוט אל תצללי, לא תנשמי.

גב' קרן מ. רינות : זה מגעיל, זה מגעיל.

מר ניסים אלקובי : אבל תראו, בעיקר הנתונים מול העיניים בעיקר למה שעלה גם בדיון הקודם, שצריך לראות. כן, כן, איך ממשיכים הלאה, לחשוב על רעיונות, לראות מה הכיוונים. המחויבות שלנו מול משרד הבריאות כרגע ההיתר שקיבלנו הוא עד מאי שנה הבאה, מתוך כוונה שאנחנו נגיש להם תכנית עבודה מסודרת,

פרטנית, כי את ראשי הפרקים הגשנו להם, ועל סמך זה הם נתנו לנו. לגבי התאמה של הברכה לעידן החדש מה שנקרא.

גב' קרן מ. רינות : יש לי רק שאלה. כי הסברת לי שהשכר הוא שכר של עובדי הקאנטרי. אבל אתם רושמים פה שכר עובדי מועצה. אז בעצם עובדי הקאנטרי מקבלים את השכר מהמועצה? אני לא מצליחה להבין.

מר ניסים אלקובי : אמת.

גב' קרן מ. רינות : הבנת.

מר שרון אלפסי : חלק מהאירוע עכשיו זה לראות איך אנחנו מייצרים-

גב' קרן מ. רינות : כמה עובדים יש?

מר ניסים אלקובי : 5 סה"כ.

מר שרון אלפסי : איך אנחנו מייצרים רציפות לאורך הזה, כי חלק מהטענות שלי אומרת שאם אנחנו לא נייצר רציפות, ונבנה תהליך של מערכת אמון מול הציבור, אנחנו בקיץ הבא נתמודד עם אותה סיטואציה. אנחנו מנסים לראות איך אנחנו נחמם את הברכה. נפגשנו השבוע עם מי שהקים, שבוע שעבר, עם מי שהקים את כל הנושא החימום והציילרים. וקיבלנו איזה רעיון, יש איזו כוונה לנסות לשתף איתם פעולה, ולנסות להכשיר את החימום, ולנסות לייצר רציפות. אנחנו, זה אירוע. עם זה, אנחנו נצטרך להשקיע לא מעט כסף. נצטרך לקבל החלטות כבר בפעם הבאה לגבי שדרוג כל הסיפור של הברכה לקראת שנה הבאה, כי אנחנו נהיה מחויבים מול משרד הבריאות לאישורים, וזה יאתגר אותנו בלא מעט כסף. ואנחנו נצטרך לעשות זה תכנית מסודרת, ולהביא את זה פה לדיון.

מר מאור הרוש : אפשר להבין רק למה נושא החירום והקבלן שהגיע לא עבר בוועדת ההיגוי של הברכה? כי לשם כך הקמנו אותה. למה אני שומע מזה רק עכשיו אם היה פה קבלן שהגיע לתת הצעת מחיר או להסביר מה הוא עושה.

מר שרון אלפסי : לא הצעת מחיר. ניסינו להבין מה הבעיה בציילרים, מה הבעיה בחימום.

מר ניסים אלקובי : הגיע בשבוע שעבר -

מר מאור הרוש : מה הבעיה בחימום?

מר ניסים אלקובי : הבעיה קודם שחייבים לו כסף כמה שנים, ואז הוא הסכים לבוא לפה, ובכלל...לא יודע, אני לא מבין בחימום.

מר שרון אלפסי : הוא כרגע אמר שהוא יכול לשלוח לעשות איזה תהליך של ביקורת, ולבנות על הבסיס הזה תכנית עבודה מסודרת, ולהגיד לנו כמה. הוא לא יודע להגיד כמה. עכשיו, מכיוון שהוא בנה את זה, הוא הכין את זה, כמובן שיותר קל לעבוד עם -

מר ניסים אלקובי : ניסינו לייצר איתו קודם כל מערכת בסיסית של אמון, קודם שיבוא, שיידע שלא זה -

מר שרון אלפסי : לקח לנו זמן, אגב.

קהל : שרון, אולי שווה לעשות איזושהי בחינה מה יותר כדאי רווחית. האם יותר כדאי לחמם את הבריכה בחורף וליצור רצף. אולי...במקום לשים כסף לחימום בריכה, עכשיו אנחנו מורידים את הקירוי, כדי שיבואו יותר אנשים בקיץ.

מר שרון אלפסי : אני חייב להגיד בנושא הזה משהו, ותכף אני אתן גם לקהל להתייחס, אם הם רוצים. אם רונית כבר אמרה משהו, אז אתן לקהל. מי שירצה להגיד משהו, אז אין בעיה. בנושא של מה שאת מדברת, אני חושב שהשבוע נוכחנו לדעת שהפער הוא דווקא לא הקירוי. ואני חייב להגיד, כי אלה לא היו הביקורות על זה, לפחות לא חלק גדול מהביקורות, הביקורות היו אחרות לגמרי. עם זה, אנחנו צריכים לתת מענה לאקוסטיקה, אנחנו צריכים לתת מענה ללחות, כי בסוף הבנו שזה חלק מהבעיות שזה מייצר בבריכה. השנה הצלחנו לעשות שינוי, והחלפנו את הרובה לרובה אפוקסית, ואני חושב שכולם הרגישו. הבריכה הייתה הרבה יותר כיפית, הרבה יותר נעימה, יותר צלולה, אנשים יותר אהבו להיכנס אליה. אני חושב שיש לזה יתרון יחסי. צריך לבחון את הכל. בסוף לצערי הרב אנחנו מבינים שהבריכה הזאת, או הקירוי, או כל התהליך של הקאנטרי, נעשו שם לא בעיות, ואנחנו צריכים לראות איך

פותרים אותן. הרעיון המרכזי זה לראות קודם כל מה נכון לעשות לטובת השימוש וההפעלה. כל מי שיצטרך להפעיל את הבריכה, גם אם זה אנחנו, נצטרך להשקיע לצערי לא מעט כסף, ודיברנו על זה לא מעט פעמים, כדי באמת להביא אותה למצב לא אידיאלי אפילו, למצב שאפשר להשתמש בה לאורך כל השנה, ולגייס מנויים לאורך כל השנה. אבל עם זאת אני אומר לכם, אנשים מאוד, מאוד נהנים בבריכה, מאוד אוהבים לשחות שם בבקרים. החלוקה שם מצוינת. יש שם חוגי שחייה לא רעים בכלל. ונצטרך לבנות אמון מחדש. בסוף המערכת הזאת לא עבדה 5 שנים. לא המערכת, הבריכה, הקאנטרי לא עבד 5 שנים. חלק מהבעיות של החימום זה זה שהחימום לא עבד כמעט 4 שנים. ויש פה בעיות שנצטרך לפתור. זה מאוד מאוד מאתגר אותנו, כי אנחנו רואים את ההוצאות מול ההכנסות. אנחנו רואים כמה אנחנו נצטרך להשקיע, וברור שזה חלק משירות ולא בהכרח משהו שאמור להכניס כסף לרשות. זה לא משהו שיעשיר אותנו. אבל ברגע שזה קיים, אין מצב שהציבור לא משתמש במוצר הזה כשירות. ואנחנו צריכים לראות איך אנחנו עושים. צריך לקבל פה החלטה. זה מאוד יאתגר אותנו לאורך השנים.

מר מאור הרוש : בריכה זה לא רק הקירוי, זה הכל. זה הדשא-

מר שרון אלפסי : זה הכל.

מר מאור הרוש : זה הכל...

מר שרון אלפסי : זה המענה שדיברנו עליו-

מר ניסים אלקובי : ...זה חדר המשאבות שלא מתאים כבר, זה הכל.

קהל : אני יכול להגיד משהו מהצד, מהיציע?

מר שרון אלפסי : אני יכול להגיד לך לא?

קהל : אני חושבת שצריכים עכשיו נכון שבריכה...מדהים בעיניי, אבל מבחינה כלכלית מה יותר נכון. הרי כמה אנשים מגיעים בחורף. אם אנחנו בשנה מאתגרת תקציבית, אולי שווה להגיד, השנה אנחנו לא נוכל להפעיל את הבריכה בחורף, אבל נדע שבקיץ היא תהיה וואו. כי אני חושבת שאין פה, ואם אנחנו

איזשהו רווח והפסד על החורף, זה הפסדי. אני לא יודעת אם שווה כרגע במצב של המועצה, אני לא יודעת מה המצב, אבל לשים הרבה כסף על חימום של בריכה בשביל לא יודעת מה, כמה מנויים שיגיעו.

מר שרון אלפסי : כרגע זה הפסדי גם בקיץ, בסדר?

קהל : כן, אבל במקום לשים את הכסף על חימום בחורף-

מר שרון אלפסי : אז השאלה היא כמה, השאלה כמה. השאלה כמה. כל זה אנחנו צריכים להכין תכנית. אי אפשר להוציא פלסטר ולהגיד, אנחנו מטפלים רק בזה. ולכן צריך להכין תכנית כוללת, ולבנות משהו כולל, ולקבל החלטות אם אנחנו מוכנים להשקיע בזה או לא מוכנים להשקיע. אבל זה משהו שיצטרך להתקבל בצורה פה, בתוך המליאה, ואנחנו נצטרך לבחון את זה אחרי שנבנה תכנית מסודרת לזה.

מר ניסים אלקובי : חשוב להגיד גם, יש צוות היגוי, שמורכב כאן מחברי המועצה, שישב על כל התכנית, ליווה את כל תהליך החשיבה. השיקולים גם שנלקחו פה הם באמת לעשות את המדידה הזאת, ולדעת מתוך ידיעה שגם אם יהיה הפסד, רוצים למדוד את זה, רוצים לבדוק את זה, רוצים לראות את זה, לחוש את זה, ואז לקבל את ההחלטות, ולא נחמם היום, נוריד מחר. ממש-

קהל : אם... עזרה מהבחינה השיווקית, אני מוכנה בשמחה על הדרך.

מר שרון אלפסי : לא אם צריך, אנחנו צריכים שם תמיד. שי.

מר שי : אני גם אגיב לנושא, כי הבריכה הזאת, גדלתי עליה. ופעם אנשים לא היו יוצאים מבית אריה ביום שבת, כי זה היה המקום... ואני מסכים איתך גם שהציבור קצת איבד את האמון בשנים האחרונות, אבל אני אגיד רגע משהו דרך העיניים שלי... השאלה היא, כרגע המוצר הזה מפסיד. אנחנו מבינים את זה, אתם מבינים את זה. השאלה עכשיו, גם המחיר. היה 200 ₪ לדעתי, משפחה עם 3 או 4 נפשות, שזה מחיר אגב מצוין.

מר ניסים אלקובי : נכון, אנחנו יודעים.

מר שי:

אבל התוצאה הסופית, לא הסתכלתי בדו"ח, אבל אני מאמין...ואני שואל את השאלה, מה עדיף שיהיה כרגע כדי לייצר את האמון, אולי שווה, סליחה על הביטוי, מכירת חיסול. זאת אומרת, אני סתם זורק מספר, 1,400 ש, אבל משהו שכל משפחה, שגם אם היא לא באה עכשיו ומנצלת את הזה עד הסוף, היא תעשה את המנוי.

מר שרון אלפסי: שי, אני אגיד לך משהו-

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי: בגלל זה אמרתי שיענה לך מאור בתוך הוועדה-

מר שי: רק כדי לייצר שנייה את האמון, כי אני חושב שקודם כל זה להביא את האנשים-

גב' נירה אטיאס: זה מה שעשינו השנה.

מר מאור הרוש: 2,000 ש היה אמור לא להרוויח שקל. היה אמור אולי להגיע לבסיס ההוצאות. ותכננו...זו האפשרות היחידה, וזה המחיר היחיד-

מר שרון אלפסי: שי, אני חייב להגיד לך שהיה פה דיון עמוק. אנחנו בהתחלה רשמנו מחירון מאוד, מאוד מאתגר לרשות, אבל משהו שאמור לתת לנו יכולת באמת גם להחזיק את הראש עם הקאנטרי טיפה למעלה. הייתה פה החלטה, ואני חושב שהיא הייתה החלטה מושכלת, לבוא לקראת הציבור, והורדנו פה מחירים בצורה מטורפת. אני אומר לך, אין מחירים כאלה בשום מקום-

מר שי: מסכים, מסכים איתך. אבל בסופו של יום-

מר שרון אלפסי: אני חושב שזה כמעט חינוס. אני דווקא טוען שמי שמקבל בחינם, אנחנו סובלים. אנחנו מקיאים דם, אנחנו מקיאים דם מאיך שהדברים קורים שם. ולכן מה שנעשה פה השנה, אני חושב שגם למדדים שלנו וגם לטובת הציבור, בוצעה פה אמירה. אגב, בכל התהליכים. וזה מותר לי להגיד לכם פה. בכל התהליכים שנוצרו פה מאז שאנחנו בתפקיד הזה, גם בקבלת החלטה בעקבות המצב, כל סיפור הארנונה שבחרנו לא להעלות ל-2024, 2025. כל הסיפור של הורדת מחירים

לקאנטרי ולהשתמש. כל השירותים שנתנו לאורך התקופה האחרונה בקיץ כדי לתת מענה. בבית אריה ובעופרים, אני מדבר כללית.

גב' נירה אטיאס : התיקון של הארנונה.

מר מאור הרוש : לא, התיקון בבתים בעופרים של ארנונה.

מר שרון אלפסי : התיקון של הארנונה בבתים. כל מה שעשינו פה ב-5 החודשים האחרונים זה במטרה להגיע לקהילה, ולנסות איכשהו לבנות אמון מחדש, כי זה מה שצריך פה. בסוף בחרנו השנה הזאת 2024 להתעסק עם תרבות, עם חינוך ועם נראות היישוב. ואני חושב שאנחנו נמצאים שם במקום לא רע. הקאנטרי והשירות הזה, מה שזה עשה בקיץ, אני ראיתי את הילדים לאורך התקופה, תקשיבו, זה היה מדהים. היו פעמים שנכון, שנכון, אנחנו צריכים לבחון את זה. היו פעמים שהיו מעט אנשים, היו אירועים שהיו מעט אנשים. אבל בסה"כ הציבור השתמש בשירותים שנתנו שם, ויש שם יופי של מענה. ביקורת תמיד תהיה, אין ספק, זה בסדר גמור. אנחנו לומדים שם, אנחנו משתפרים שם, אבל הקאנטרי, רוב הביקורות שאני מקבל זה כמה אנשים מאושרים מאיך שהדברים כרגע קורים שם. תומר.

מר תומר : אל תקפצו עליי, יש איזה משהו שאני רוצה להגיד לכם. מתחת לרחבה של הרמה, קבורה לה בריכה נוספת, זהה ומרוצפת אחת לאחת לבריכה הקיימת. מחשבה וחזון-

מר שרון אלפסי : ידוע.

מר תומר : מחשבה וחזון, היא כבר מרוצפת. יש לי תמונה כילד שאני עומד בה.

מר שרון אלפסי : א', שלח לי, כי אנחנו רוצים לדעת את המיקום, אנחנו עדיין לא יודעים.

מר תומר : יש לי מחשבה וחזון לחפור אותה כבריכה קיצית, ולהשאיר את הבריכה המקורה כבריכת חורף-

מר מאור הרוש : ועד שיהיה אמפי, אנחנו נבטל בעצם את כל ההופעות ביישוב-

מר ניסים אלקובי : יהיה לנו מקום לאירועים.

מר תומר : גם בזה המועצה הזאת תטפל, וראש המועצה יטפל.

גב' דנה מורי : יש לי רעיון למקום לאמפי. מול יוכי.

מר שרון אלפסי : יש שם משהו אחר. אנחנו בונים בניינים כמו האמפי.

גב' סמדר : אני רוצה קודם להגיד... ובשנים האחרונות הייתה פה דממה,

ואני רוצה להגיד תודה לכל העוסקים בדבר באמת שאני מרגישה בשנה האחרונה... בתקופה האחרונה באמת חיים, אני עוברת כאן ליד הבריכה ומרגישה אנשים חיים. יש חיים פה ביישוב, באמת. ייאמר לזכותכם, כל מי שעוסקים בדבר הזה.

מר שרון אלפסי : תודה רבה.

גב' סמדר : זה אחד. דבר שני, אני רוצה לדבר על כמה דברים שעלו כאן.

דיברתם על נושא של הפלסטינאים שנכנסים. יש לי שאלה. אני שמעתי שגרים פה ערבים. איך בוחנים, איך משגיחים ביטחונית על זה שלא מכניסים אנשים לא רצויים ליישוב. זאת השאלה. כי גרים פה, ואני מכירה מישהי שגרה, השכן שלה פתאום יהודים השכירו לערבי דירה, והיא בפחדים. היא בפחדים לצאת החוצה, היא בפחדים להתלבש ככה איך שבא לה, כי יש ערבים. השאלה איך באמת משגיחים.

מר שרון אלפסי : אם יש כמה שאלות, אני אתייחס לשאלה, שאלה, או שאת רוצה לעשות את הכל?

גב' סמדר : אני אגיד את הכל, שאני לא אשכח. זה אחד. דבר שני, אז דיברתם על הנושא שהייתה פעילות שישנו כאן בלילה, ולא היו ממש...

מר שרון אלפסי : על מה? אני לא זוכר.

גב' קרן מ. רינות : לילה לבן?

גב' סמדר : לילה לבן.

מר שרון אלפסי : אה, יפה שהזכרת, כי אני לא הזכרתי את זה.

גב' סמדר : המסיבה. יש דבר אחד שלי מאוד צרם בעין. יש לי בעיה, זה פרטי. כשמישהו מדבר, לכבד. אני לא אכנס לדברים של

מישהו, כשמישהו מדבר, זה לא לעניין. היה משהו שצמר לי בעין באמת, שאני רואה אלכוהול. למה להכניס אלכוהול? אני לא אשלח את הבת שלי למקום שיש אלכוהול, ועוד ישנים שם, ולך תדע.

מר שרון אלפסי : בסדר, בסדר, בסדר, אני אענה לך, בסדר. זה בסדר, בסדר גמור.

גב' נירה אטיאס : לא, אבל את מערבבת שני אירועים. בלילה הלבן ישנו, ולא היה אלכוהול-

גב' סמדר : אז לא משנה, ביום שהיה אלכוהול. אני לא אשלח את הילדה שלי למקום שיש אלכוהול. שמעתי שגם באים אנשים, ילדים מבחוץ, ושיש איזה בלגן עם ילדים מבחוץ. אז אני לא הייתי מכניסה אלכוהול. יכול להיות שזה אחד מהדברים גם של שיווק, כמו שמישהי אמרה פה. זה אחד. חינוך, זה הכי חשוב. יש פה עמותות. הצופים... זה החינוך של הילדים. מזה צומח פה היישוב. זה לא סתם תנועות של לבזבז את הזמן. הם צומחים לנתינה, לראיית האחר, להסתכלות. ואם אנחנו לא נדאג להם שהם יעסקו בזה, הרי זו התמונה שלנו אח"כ, זו התמונה של היישוב, ומזה צומח השם והמראה של היישוב. אם זה לא יהיה, הרסנו הכל, הרסנו הכל. הרי כל העמותות האלה זה של לתת, לראות את האחר, להסתכל, לא לראות רק את עצמך. ללמוד שכשאפילו רע, רועים טוב. אם אין לנו את זה, זה הגרעין שלנו. כמו השולחן הזה, זה כאילו באמצע הגרעין, מתוך זה הוא צומח. מתוך זה תצמח הקהילה שלנו, וזה המראה של הקהילה שלנו. ויש לנו פה קהילה נפלאה, קהילה נפלאה, ילדים נפלאים. רק תנו להם להיות. אל תמנעו מהם. מצדי תיקחו ממקום אחר, ותדאגו להם. אלו הפנים שלו-

מר שרון אלפסי : אני אתייחס רגע. אני אתייחס למה ששאלת-

גב' סמדר : ואני רוצה להגיד עוד משהו. יש פה אנשים שאני מכירה, עמרי ואושרית, שהם אנשי חינוך אמיתיים. אנשי חינוך אמיתיים. לא באמת, אני לא סתם אומרת. אני לא אומרת בשביל להיות נחמדה ולא כלום. אנשי חינוך אמיתיים. אני למשל הכרתי את

שי בכדורסל. המשפט "חנוך לנער עפ"י דרכו" זה שי. זה שי. ראיתי איך הוא נותן להם את המוטיבציה, גם לילדים שקצת מתקשים להאמין בעצמם...

מר שרון אלפסי : את מכירה אותו. לא, את מכירה גם את תומר. תומר, הבן של חזי גונו ז"ל, בן היישוב. את מכירה אותו ואת אשתו. רק תראי את הדברים מתחברים.

גב' סמדר : אוקי. אז זה מה שאני רוצה להגיד. באמת-

מר שרון אלפסי : אני אתייחס למה שאת אומרת.

גב' סמדר : אני שמחה שאני משתמשת במילה הזאת. לא לנטוש את החינוך של הילדים.

מר שרון אלפסי : אוקי. אז אני אתייחס-

גב' סמדר : כי מעבר לבי"ס זה חינוך משמעותי. משמעותי.

מר שרון אלפסי : אני אתייחס למה שאת אומרת, ואני אדבר דווקא מהסוף-

גב' סמדר : אני לא סתם אומרת. ועוד משהו אני רוצה להגיד. אני החלפתי גננות, עבדתי כמורה מחליפה, כסייעת מחליפה, ואני חושבת שיש לי מה לתרום לחינוך, ואני לא סתם אומרת את זה. ואני אשמח לתרום.

מר שרון אלפסי : בשמחה, בשמחה. קודם כל, לגבי תנועות הנוער ולגבי הנוער בכלל, ולגבי החינוך בכלל, הגענו לטייטל הזה, ואנחנו לא מתכוונים לפגוע. להפך, אנחנו מתכוונים להעצים אותו. ואני חושב שזה מה עשינו בחצי השנה האחרונה. כולם פה לשמחתי, כל השולחן הזה פה עובדים פה במועצה, חוץ מזה שאני לא מוציא להם שכר, הם עובדים במועצה. הם נמצאים פה. לימור מגיעה לפעמים בבוקר, והולכת איתי ב-16:00 הביתה. ואם לא, לפעמים אנחנו מושכים עד 19:00, 20:00.

דורון נמצא פה צמוד אליי כמעט כל יום. מאור לפחות פעם, פעמיים בשבוע נמצא איתי חצי יום פה. נירה מתעסקת פה עם התרבות בלי הפסקה. כולם, כולם, כולם פה. זה מגיע מהמקום של זה, אבל כולם עובדים פה. ואני חושב שמה שנעשה בקדנציה הזאת מבחינת המליאה, א', אני חושב

שראיתם את האווירה. ראיתם מה קורה פה בשולחן הזה, וראיתם את השותפות של כולם. אין פה קואליציה, אופוזיציה. כולם שותפים לטובת הציבור והקהילה. לא, לא, אנחנו קודם כל, זה בדיוק הרעיון, זה חלק מהרעיון. אבל אתם רואים מה קורה פה בשולחן. אתם רואים מה קורה בשולחן. ואני חושב שאחד היתרונות של מה שנוצר פה בחצי השנה האחרונה, אנשים מחייכים, ואנשים אומרים לי את כל הזמן, יש אווירה אחרת. אנחנו לא רבים, אנחנו באים לשנות ולשפר גם את החינוך, גם את התרבות, גם את הביטחון. ובאים לעשות טוב ליישוב. אני חושב שזה פחות או יותר פוגע בכל מה שעשינו פה, ואנחנו מתכוונים לעשות את זה לאורך הקדנציה הזאת. זה היה גם אחד היעדים. והמטרה זה לבוא ולהרים את מה שזה. אנחנו לא סתם נלחמים פה על התמיכות כדי שיקבלו את זה. לא סתם פתחנו את זה לכל העמותות וכל החבר'ה שבאים ותורמים לקהילה בשנים האחרונות. ולכל אחד פה יש דבר.

זכיתי להיות עם הבית של דרור מהיום הראשון שהוא הוקם, ולהיות חלק מהמייסדים. זכיתי ללוות את שי לאורך התקופה, והילדות שלי היו אצלו. עם הצופים כמובן אנחנו שם בצורה מלאה. בתקופה האחרונה עם בני עקיבא אנחנו שם בצורה מלאה. ומה שנעשה פה מקודם, גם עם בני עקיבא, זה ויכוח סופר לגיטימי, והוא נכון, והמטרה של המועצה הזאת זה לבוא לתת לכל הנוער, ולראות איך אנחנו באמת מצליחים להגיע לכל אחד ואחד. ואיפה שיש לנו יכולת, גם אם אין לנו יכולת, אז מה שיש לנו, במעט שיש לנו, לראות איך אנחנו מצליחים לחלק את זה נכון. זה בסדר גמור. אז לכן החינוך והנוער עברו פה שינוי משמעותי.

נגעתי בזה גם בפתיחת השיחה שלי, בדברים שאמרתי. כמה השקענו בבתי הספר, כמה אנחנו רואים בזה את היתרונות, כמה אנחנו מתכוונים להשקיע בצופים, איפה אנחנו באמת רואים את היתרונות היחסיים, וכולם, כולם, כולם שותפים לתהליך הזה. כל נושא האלכוהול עבר תהליך של אישור, ואני חושב שבאנו לתת בנושא הקיץ, בסוף הקיץ באנו לתת איזה

משהו שיחבר את כולם. גם את החבר'ה המבוגרים וגם את הצעירים. מכירת האלכוהול נעשתה ברישוי מלא, עם מצלמות, עם זה בצורה מבוקרת מאוד, מאוד, מאוד טובה. זה לא יכל להיעשות אחרת. זה לא יכול להיעשות אחרת. חבר'ה, אני עונה לה.

מר ניסים אלקובי : עם צמידים, עם סימון.

גב' נירה אטיאס : עם צמידים מסומנים.

מר שרון אלפסי : כי הייתה החלטה, והתקבלה החלטה. הייתה החלטה והתקבלה החלטה מושכלת, ואני חושב שזה נכון שזה היה, כי בסוף נתנו מענה. הצלחנו להביא גם את החבר'ה המבוגרים, וזה בסדר. זה קורה, זה קורה בכל מקום אחר-

גב' סמדר : אבל בעצמך אתה אומר שלא היה מענה כל כך כמו שציפיתם.

מר שרון אלפסי : נכון, לא קשור לאלכוהול אבל. זה לא קשור לאלכוהול. בחרנו לתת מענה-

גב' סמדר : מאיפה אתם יודעים? אני למשל לא אשלח את הבת שלי למקום שיש אלכוהול.

מר שרון אלפסי : בסדר. אגב, הילדה שלך היא מתחת לגיל המותר, היא לא הייתה פונה, היא לא הייתה מקבלת.

גב' סמדר : לא, סתם דוגמה. זו סתם דוגמה.

מר שרון אלפסי : סמדר, לגבי השליטה בכל מה שקורה לאזרחים ישראלים. אנחנו מאוד, מאוד מוגבלים ביכולת לבוא ולשלוט, בטח כלפי אזרחים ישראלים. ואנחנו מקבלים כרגע, אני מבין את החשש, אני מבין את החשש. ואנחנו ראינו גם מה קרה בשנים האחרונות. זו מציאות שקצת מאתגרת את כולנו. בסוף מדובר על אזרחים ישראלים, ואנחנו בוחנים את הכל בצורה מאוד, מאוד מדוקדקת. אנחנו מנסים לתת מענה, אנחנו מנסים לייצר פה מערכת ביטחון שתיתן פה מענה. ואני קודם כל מקבל את החשש שלך. עם זאת, אני הבטחתי שנעשה פה ביטחון, ונעשה את הכל כדי שזה יקרה-

גב' סמדר :

...לך משהו. אני יום אחד לקחתי טרמפ מהיישוב לעופרים.
יצא לי מישהו, איש ביטחון. איך שאני יורדת בעופרים, אין לו
שום מבטא ערבי, שום כלום. מה הוא שואל אותי? את צריכה
משהו? תגידי לי רק למה הוא התכוון.

מר שרון אלפסי :

לא יודע, תשאלי אותו. אין לי מושג. אני לא יודע. בסדר?
סמדר, אני לא יודע להגיד.

גב' סמדר :

זה נשמע לך הגיוני?

מר שרון אלפסי :

קודם כל, אני שמח שהוא לקח אותך טרמפ, והביא אותך
למקום בטוח. ואני רוצה לקוות שהסיירים שלי באמת
מצליחים לתת מענה, למרות שההנחיה שלי, הם לא מעלים
אף אזרח על האוטו-

גב' סמדר :

אני לא יודעת-

מר שרון אלפסי :

למרות שההנחיה שלי, הם לא מעלים אף אזרח על האוטו.
ואם הוא העלה אותך, קודם כל זה לא תקין מבחינה
ביטוחית. אבל אם הוא לקח אותך כדי להביא אותך למקום
בטוח, אז קודם כל אזרחות טובה, ואני שמח שהוא עשה את
זה, בסדר?

גב' סמדר :

הוא אמר לי שהוא אחראי פה על בנייה, על פועלי בנייה-

מר שרון אלפסי :

בסדר, אני לא יודע, סמדר-

גב' סמדר :

אבל מה השאלה הזאת, תגידי לי אתה.

מר שרון אלפסי :

לא יודע להגיד לך, לא יודע להגיד לך. גם אני לא מתכוון
להיכנס לזה.

גב' קרן מ. רינות :

את ירדת מהאוטו, הוא שאל אותך אם את צריכה משהו, והוא
אותך לאן שאת צריכה-

גב' סמדר :

...נשמע לך הגיוני?

גב' קרן מ. רינות :

לא יודעת. באיזה הקשר?

מר שרון אלפסי :

בסדר, חבר'ה, כן, סופי, סליחה.

גב' סמדר :

אני מרגישה לא בטוחה כאן, אני מצטערת.

מר שרון אלפסי : בסדר. התפקיד שלי זה לנסות ולגרום לך להרגיש כמה שיותר בטוחה.

גב' סמדר : או שיום אחד היו שני פועלים ערביים, ביום שבת על עמוד חשמל.

מר שרון אלפסי : אגב, חשבתני אולי זו-

גב' סמדר : לא, לא, תקשיב. אני התפלאתי. התקשרתי פה לא משנה למי, אני לא עובד תורן השבת, אני לא-

מר שרון אלפסי : סמדר, אבל זה לא יעזור לי הדוגמאות-

גב' סמדר : רגע, אני רוצה להגיד-

מר שרון אלפסי : לא, אבל זה לא יעזור הדוגמאות, כי אני רוצה לסכם את הדיון, ואני רוצה לתת לכולם אפשרות-

גב' סמדר : למה לא?

מר שרון אלפסי : כי נתתי לך אפשרות-

גב' סמדר : אז מה, יש לי עוד מה להגיד-

מר שרון אלפסי : לא, סמדר. אז תגידי לי בסוף. אני לא רוצה כרגע לפתוח את הדיון. בד"כ הקהל לא מדבר. נתתי אפשרות, ואני רוצה לאפשר הלאה. בסדר, סופי.

גב' סופי : שמי סופי, אני גרה ביישוב 30 שנה. לצערי הרב, אני לא מכירה את רוב האנשים חוץ מהשרון. אבל רציתי להגיד לכם תודה. באמת אני מאוד שמחה להיות פה, כי אני גם עובדת עירייה. ורציתי לדבר על זה. אני חושבת שהדברים האלו לא כל כך משקפים מה ההשפעה של הבריכה בכל הנושא הזה, גם מבחינתך-

מר שרון אלפסי : אגב, סופי תקציבאית, בלי שום קשר. להכיר את הזה.

גב' סופי : אני עובדת בעיריית תל אביב. אני חשבת של... כל הקאנטרים של עיריית תל אביב נמצאים אצלי. אז אני יכולה להגיד לכם... לא כל כך אומר לי המון. אבל לא את זה רציתי להגיד. רציתי להגיד שתכלס בעיריית תל אביב עם כל המצב אי אפשר

להשוות, אבל יש לנו בכל הקאנטרי שקיימים רק שניים שמחזירים כסף. רוב הקאנטרים אנחנו מממנים-

מר ניסים אלקובי : הם שירות.

אף פעם אנחנו לא נקבל מצב פה רווחי, אף פעם. זאת אומרת, העירייה צריכה לקחת את זה בחשבון, שחייב להיות תקציב לקאנטרי. זה אחד. דבר שני, אני חושבת שהשקעה בכל מה שקשור לחורף, יחזיר לפה אנשים שעושים מנויים במקומות אחרים. זה בוודאות. כי אני למשל, אין לי שום טעם להגיע לפה, יש לי ליד העבודה שלי קאנטרי. אני יכולה לגשת שם. אני בטוחה שכל אחד ככה עושה את זה. אבל אני כן חושבת שצריך לחשוב על ההשקעה. אני לא יודעת בדיוק מה המצב היום, ומה היכולות היום, אבל אני כן חושבת שצריך לחשוב על השקעה קדימה, כדי להגיע או להחזיר אותם. וכמו שאתה אמרת מימון, מימון זה לא רק לקיץ. ואני מאוד נהנית מהבריכה, וכל המשפחה שלי נהנית מהבריכה...יש פה שיפור אדיר עם המועצה החדשה. כל הכבוד לכם.

גב' סופי :

תודה רבה. סופי, שמעתם אותה. אושרית, אתן רוצות להגיד? שרון? טוב, חבר'ה, אני רוצה לסכם ולסגור את הדיון, בסדר? כן, לנעול. חודש טוב, ושיהיה לנו זה. אנחנו נקבע פגישה מהירה על התמיכות, ואנחנו ננסה לעשות את זה כמה שיותר מהר. אני נועל את הישיבה.

מר שרון אלפסי :

סיום ישיבת מליאה מן המניין מס' 7

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים